

NOWY DZIENNIK

Adres redakcji i administracji: Kraków, ul. Orzeszkowej 1
Telefon Nr. 102-79. — Telefon redaktora naczelnego Nr. 136-85
Konto czekowe PKO w Krakowie 400.630.
Redaktor naczelny przyjmuje od godz. 12 do 1 w południe

Cena 25 gr.
ogz.

Wszelkie komunikaty należy nadsyłać wprost do administracji.
Komunikaty, przesłane redakcji, nie będą rozpatrywane.
Rękopisy redakcja nie zwraca. Za inseraty redakcja nie odpowiada.
Cena ogłoszeń i prenumeraty umieszczona jest na ostatniej stronie.

Zagadka zamachu Sterna w świetle moskiewskiego przewodu sądowego

Moskwa. 5. 4. PAT. Na wczorajszej rozprawie przeciw Sternowi i Wasiljewowi przed sądem przewinięto się kilku świadków, którzy odtworzyli faktyczny przebieg zamachu, różniąc się jednak naogół w zeznaniach. Na rozprawie popołudniowej w dalszym ciągu badano Sterna. Komisarz Krylenko zadaje oskarżonemu szereg pytań w sprawie stosunku Sterna do zagadnień polityki zagranicznej. Sterna oświadcza, że jest lojalnym obywatelem sowieckim, czemu zaprzecza Wasiljew, twierdząc, że w rozmowach z nim Sterna wypowiadał zdanie, że wypadki na Dalekim Wschodzie mogą zdecydować negatywnie o losach reżimu sowieckiego. Zdaniem Wasiljewa raczej zdecydowałaby o tym interwencja zachodu. Komisarz Krylenko imputuje Sternowi sympatie projapońskie, co potwierdza Wasiljew. Sterna oświadcza, że szal jego był czynem patrioty. Krylenko przystępuje do badania Wasiljewa. Wasiljew poznał Sterna w r. 1931 i charakteryzuje go, jako kontrrewolucjonistę. Wówczas Wasiljew miał otrzymać od osób trzecich polecenie wykonania zamachu na ambasadora v. Dirksena i wybrał Sterna jako narzędzie. Sterna sam miał oświadczyć Wasiljewowi, że gotów jest wykonać zamach, nawet na pewne osobistości sowieckie. Zeznania Wasiljewa są w całej rozciągłości potwierdzeniem aktu oskarżenia. Zaznacza on jednak, że od osób trzecich otrzymał polecenie wystarania się o broń koniecznie systemu rosyjskiego. Następnie

skonfrontowano Sterna z Wasiljewem. Sterna odmówił wszelkich zeznań. Wasiljew zaś potwierdził pierwotne zeznania Sterna, które ten przedpołudniem określił jako wymuszone. Siostra Sterna, wezwana jako świadek wyjaśnia, że oskarżony zabrał pokrywom rewolwer systemu „Nagan“ jej mężowi. Następnie charakteryzuje brata: był on wydalony ze szkoły już w 12-tym roku życia. W czasie wojny domowej był kolejno we wszystkich walczących na terenie Rosji armjach. Dwukrotnie wydalony z wyższych szkół, typ wiecznego mal-

kontenta, stale usuwany z fabryk, w których pracował, marzył stale o wyjeździe zagranicę. Żył poglądy antysowieckie, lekcewał pracę społeczną i obowiązki rodzinne. Sterna odpowiada, że nie żywi antyspołecznych nastrojów, lubi pracę oświatową, studia przerwał wskutek trudności materialnych. Wówczas adwokat, który po raz pierwszy w 12-godzinnej rozprawie zabrał głos, prosił siostrę o wyjaśnienie tych ujemnych cech charakteru Sterna. Siostra określa Sterna mianem pechowca i odchodzi, płacząc. Następny świadek, prof. Archangielski, nauczyciel Wasiljewa, charakteryzuje nastroje wśród nauczycielstwa i młodzieży rosyjskiej, w latach przełomowych, kreśli przytem obraz stosunków oskarżonego z rodziną Szalkow, którą prokurator określa jako wybitnie kontrrewolucyjną. Na tem rozprawę przerwano do dnia dzisiejszego.

Protest i postulaty posła Pafka w związku z procesem Sterna

Moskwa. 5. 4. (R) Poseł polski w Moskwie założył wczoraj u komisarza ludowego dla spraw zagranicznych w imieniu rządu polskiego energiczny protest przeciw podtrzymywaniu przez oficjalne stery moskiewskie pogłoski, jako by w zamachu na radcę ambasady niemieckiej Twardowskiego zamieszane było poselstwo polskie. Rząd polski domaga się dalej dopuszczenia do procesu przeciw sprawcom zamachu reprezentanta polskiego oraz domaga się, aby proces prowadzony był jawnie.

Warszawa 5. 4. PAT. Poseł R. P. w Moskwie p. Patek zgłosił się w dniu 3 bm. u komisarza spraw zagranicznych p. Litwinowa w związku z procesem Jehudy Sterna o zamach na radcę ambasady niemieckiej v. Twardowskiego i złożył mu dwa postulaty: 1) aby na rozprawie obecny był przedstawiciel poselstwa polskiego w Moskwie, 2) aby sprawa toczyła się przy drzwiach otwartych.

MacDonald i Tardieu o wyniku konferencji londyńskiej

(Telegram własny „Nowego Dziennika“).

Londyn 5. 4. (L) Opuszczając gmach ministerstwa spraw zagranicznych po skończonej konferencji francusko-angielskiej premier Mac Donald udzielił przedstawicielom prasy wywiadu. Oświadczył on, że rozmowy z ministrami francuskimi nie miały charakteru konferencji wykonawczej. Rozmowy prowadzone były w duchu niezwykle serdecznym i doprowadziły do uzgodnienia wielu punktów, jakie będą przedmiotem obrad konferencji czterech mocarstw. Wywiad zakończył MacDonald słowami: „Jesteśmy zdecydowani, na konferencji czterech mocarstw doprowadzić do zawarcia układu i jesteśmy przekonani, że możliwe jest

zawarcie układu takiego, któryby odpowiadał interesom wszystkich zainteresowanych. Mam nadzieję, że konferencja czterech zakończona zostanie we czwartek i doprowadzi do stworzenia atmosfery zupełnego zaufania między biorącymi w niej udział państwami tak, aby zgodnie i przy najlepszej woli można było rozwiązać kolejno wszystkie problemy“. Angielskie koła polityczne zostały mile zaskoczone tem, że potrąfiono w ciągu jednego dnia załatwić wszelkie sprawy, jakie stały na porządku dziennym obrad.

Paryż. 5. 4. (B) Premier Tardieu powrócił dziś

Apel rządu palestyńskiego o zachowanie spokoju

Jerozolima 5. 4. ZAT. Zastępca naczelnego sekretarza rządu palestyńskiego zwołał w trybie przyspieszonym konferencję przedstawicieli prasy palestyńskiej. Na konferencji obecni byli komendant policji i inni wyżsi urzędnicy. Naczelnik sekretarza rządu palestyńskiego złożył oświadczenie w imieniu Wysokiego Komisarza że w związku z ostatnimi incydentami przedstawiciele prasy proszeni są o współpracę przy zachowaniu spokoju w kraju i o niezaostrzanie sytuacji. Naczelnik sekretarza oświadczył, iż rząd zastosuje najostrejsze represje za ogłaszanie wiadomości lub komentarzy, które mogą zagrażać spokojowi i bezpieczeństwu kraju.

Jerozolima 5. 4. Policja wydała szereg rozkazów, aby nie dopuścić do żadnych incydentów podczas świąt muzułmańskich Nebi Musa, które się rozpoczynają 15 bm.

Po krwawym zajściu

Jerozolima 5. 4. ZAT. Na dworcu w Jerozolimie znaleziono 2 walizki, które należały do turysty żydowsko-amerykańskiego Izraela Wolfa, którego zwłoki znaleziono w tych dniach w Jerozolimie. W walizkach znaleziono kamie nie do ostrzenia oraz brzytwę. Przy zwłokach Wolfa również znaleziono brzytwę. Urzędnik, który dokonał oględzin zwłok Wolfa stwierdził, że Wolf popełnił samobójstwo.

Odparty atak na kolonię żydowską

Jerozolima 5. 4. ZAT. Grupa Arabów zamatawała kolonistów żydowskich, którzy pracowali na polu w pobliżu Kfar Chasidim. Koloniści żydowscy odparli atak 1 Żyd i 1 Arab odnieśli lekkie rany. 2 Żydów(?) uratowano.

Dziś pogrzeb min. Sokala w Warszawie

Warszawa. 5. 4. PAT. Dzisiaj o godzinie 7-ej rano przybyły do Warszawy zwłoki śp. ministra Franciszka Sokala. Na dworcu oczekiwała żona śp. ministra Sokala oraz szereg urzędników MSZ. Zwłoki przewieziono do kaplicy Halperitów, skąd jutro nastąpi wyprowadzenie o godz 3-iej popołudniu na cmentarz ewangelicko-augsburski.

Kto będzie następcą min. Sokala?

Warszawa 5. 4. (Sin) Czynniki rządowe rozpatrują obecnie sprawę nominacji stałego delegata rządu polskiego przy Lidze Narodów. Wyśuwane są 4 kandydatury: B. komisarza generalnego w Gdańsku Strassburgera p. Miłszelma oraz pp. Łukasiewicza i Arciszewskiego.

w południe do Paryża. Wobec przedstawicieli prasy francuskiej wyraził wielkie zadowolenie z przebiegu obrad londyńskich, jednak podkreślił, że narazie nie można jeszcze mówić o wynikach, gdyż nie osiągnięto jeszcze nic konkretnego. Została jednak zapoczątkowana akcja bardzo doniosła, którą do końca doprowadzi minister skarbu Flandin.

JAK ENDECJA DRAŻNI SANACJĘ...

(Th.) To trzeba starym wygom endeckim przyznać — na rzemiośle demagogji znają się doskonale. W tej sztuce nikt im nie dorówna. Biorą się na sposoby, z których jeden jest bardziej pomysłowy niż drugi, ażeby przeciwnika wciągnąć w swoją sieć i później go w niej udusić, albo zmusić go do tych choćby konwulsyjnych ruchów i podrygów, jakie mu z góry przeznaczyli. Zawsze — w takich niesamowitych ruchach, w takich niekoordynowanych podrygach przeciwnik prędzej się skompromituje, pokazując swoją — szpetną nagość...

Endecja pragnie gwałtownie doprowadzić swoją zwycięską przeciwniczkę, sanację do takiego stopnia utraty równowagi, do takiego gniewnego zapomnienia się, ażeby się zapomniała i wyjawiała to, co ma choćby na samym dnie serca, w dodatku grubą warstwą „racji politycznej” przykrytego.

Próbowała endecja osiągnąć taki stan samozapomnienia u sanacji różnemi podrażnieniami oraz wykazując jakieś słabości na terenie zagranicznej polityki, drugi raz drażniąc ją tą kiem czy innem niepowodzeniem w polityce wewnętrznej, czy jakimś zagrożeniem na polu gospodarczym. Takie podrażnienie zwykle wywołuje jakiś odruch złości, w której się więcej i nieraz nawet szczerzej odpowiada, niż w spokojnej „dyplomatycznej” niejako dyskusji. Jakoś sanacja wytrzymała próbę. Prasa jej wypowiadała ostro swój sąd o endecji i jej metodach, ale o swoich intymnościach niczego nie zdradziła.

Próbowano, np. podrażnić sanację „powściągliwością” Francji w udzielaniu Polsce kredytów, kiedy dla Czechosłowacji lub nawet Rumunii zawsze jakoś pieniądze się znajdują. Liczono zapewne na to, że prasa sanacyjna się zirytuje i w takim podnieconym stanie wypowiedzi jakieś zbyt krytyczne słowo przeciw Francji, co może, według obliczeń endeckich, spowodować jakieś mniej czy więcej trwałe zaburzenia w przymierzu z Paryżem. Stało się jednak inaczej. Prasa sanacyjna nie straciła nic ze swej urzędowej postawy i nie wyrzekła ani jednego krytycznego słowa przeciw silnemu sprzymierzeńcowi. Tak samo rzecz się ma ze wszystkimi innymi sposobami — sanacja nie wypada ze swojej roli „rządu” i nie „obnaża się”, nie zdradza zbyt swoich tajemnic.

Nareszcie endecja uderzyła w najczulsze miejsce, we właściwą „piętę achillesową”, — w sam punkt żydowski. Czy i tu sanacja nie wypadnie z równowagi i nie powie więcej i „gęściej”, niż sobie postanowiła w tej materji zdradzić opinii publicznej?

Raz się już w tym punkcie endecji poszczęściło: Jej młodzież akademicka tak drażniła przeciwników z „Obozu Młodych”, że ten wypadł z dyplomatycznej rezerwy i zdradził niemal całą tajemnicę. Jakżeż? „Obóz Młodych” się oburzył, „toć to my jesteśmy gorszymi antysemitami od was? My tylko jesteśmy mądrzejsi od was? Wy gadacie i krzyczycie, a my milczymy i działamy. Oczywiście, że to zdradzenie tajemnicy oznaczało nie innego, jak odsłonięcie bardzo a bardzo szpetnej nagości tej podpory sanacji. Starsi też byli mocno zażenowani. A gdy się im powiedziało, że jej młodzież nie jest lepsza od wszechpolskiej odpowiadają niezmiernie mądrze: Nasza młodzież chciała tylko endecji zabrać niejako wiatr z żagli. Argument antysemitki mógłby się stać zbyt silnym i przekonywującym dla całych rzesz młodzieży, gdy się im nie objawilo, że co do tego mogą być zupełnie spokojni: Żadna nie spodzianka im nie grozi na polu antysemitkiem.

Skoro endecja na tem polu już raz miała pełny sukces, próbuje ona posunąć się o jeden krok dalej, o jeden szczebel wyżej: Niech już cały antysemityzm w pełnej szerokości stanie na porządku dziennym.

A więc — hulaj dusza: Jakżeż tam, panowie sanatorzy, z waszym antysemityzmem? Przecież Wy jesteście „poza nawłosem wielkich spraw, wielkich zagadnień życia polskiego”, sko-

ro nie ujmujecie antysemityzmu w swoje ręce i nie robicie porządku z Żydami. Patrzcie: tak prawi brat endecka, cały naród polski odczuwa Żydów jako żywioł obcy, „który jego kosztem pragnie żyć i zwiększać swój dobrobyt”. Najlepszym na to dowodem są właśnie napady na żydowskie kramy choćby w Miejskiej Górze. Takie rzeczy mogą się wszędzie zdarzyć a endecja daje nawet do zrozumienia, że się też — powtórzą. Poproście już dlatego, że są ciężkie czasy, a „gospodarz” nie może sobie pozwolić na zbytek jakiegoś tam liberalizmu wobec „przybysza”. A gdyby ktoś zapragnął dowodu na to twierdzenie, to go szlachetna endecja ma w zanadru. Jakżeż — a skąd antysemityzm akademickiej młodzieży, jak nie zazdrość o kawałek chleba, który kolega-Żyd gotów zabrać? A przy tej sposobności kłamie się bez zająknięcia, że to Żydzi zapełniają urzędy, sądownictwo, nauczycielstwo, służbę zdrowia itd., chociaż nie wątpliwie ten literat, który to słowa napisał, wiedział doskonale, że w tych wszystkich dykasterjach wraz z dalszemi umieszczonemi w anonimowym „i t. d.” niema Żyda na lekarstwo. Ale co tam szkodzi takie sobie lekkie pokłamanie? Toć tylko o jedno chodzi, że podrażniona sanacja straci równowagę i mocno zakłnie i powie: A to co do licha, czy my jeszcze za mało robimy w praktycznym antysemityzmie? Czy my, broń Boże, naszej pełni władzy „nadużywamy” na korzyść Żydów? Czyż to nie był minister W.R. i O.P. z naszego obozu, który z trybuny sejmowej oświadczył niemal że uroczyście, że w jego resorcie żadnej nominacji żydowskiej nie było przez czas jego rządów? A co pozostaje jeszcze do robienia, czego my nie robimy, a wy robiliście gdyście byli przy władzy? Chyba pogromy urządzać. — a tego właśnie nie chcemy. Powiedzmy i dodajmy dla dokładności: Tylko tego nie chcemy.

Na taką odpowiedź liczyła endecja i miałyby swój cel spełniony. Boć tym celem nie może być nic innego, jak kompromitacja sanacji przed światem. Endecja bowiem najświadomiej w świecie kłamie, gdy twierdzi, że się antysemityzm teraz na całym świecie rozrasta. Ona chyba wie, że tak nie jest. Już na tem miejscu ta argumentacja endecka była scharakteryzowana jako psychologia włamywacza, który, stojąc na rogu ulicy i projektując jakieś włamanie, pragnie sobie dodać otuchy przez łudzenie się, że w sąsiedztwie nikogo niema, czy też twardo śpią, a policjant akurat skierował się na drugą stronę. Tak faktycznie jest. Antysemityzm jest mocny i wzmacnia się dalej tam, gdzie z tej czy innej przyczyny potęguje się rozpacz, która do nieprzytomności doprowadza. Wiadomo — tonacy

chwycił się brzytwy. Hitler chciałby znaleźć koźła ofiarnego i jak zwykle, potyka się o Żydów. Zresztą hitleryzm jest niewątpliwie objawem wysokiej patologii, jaką część narodu niemieckiego przeżywa. Tam jest istotnie przewrotny nadyzm, który świadczy o niestęchanym upadku słabszej części wielkiego narodu. Ale świat cały gardzi antysemityzmem, bodaj teraz głębiej i mocniej, aniżeli kiedykolwiek. Świat właśnie przerażony jest chorobliwym objawem hitleryzmu, a byłby też przerażony, gdyby znał dokładnie naszą endecję i jej — ideologię.

Jest niestęchanie smutno, że sanacja właściwie nie zdobyła się na odwagę, by dać endecji należytą, ale też zasadniczą odprawę. Co „Dzień Polski” odpowiada, jest niestęchanie blade, albo nawet idzie po linii tego, czego pragnęła słyszeć endecja, drażniąc sanację. „Dzień Polski” tylko stwierdza, że „wielkie sprawy, wielkie zagadnienia życia polskiego” nie mają nic wspólnego z pogromami, i dodaje, że rząd musi czuwać nad spokojem i bezpieczeństwem. Na takie stwierdzenie musiałby się zdobyć każdy rząd nawet endecki. Tu idzie o coś głębszego — o stwierdzenie, że między równouprawnionymi obywatelami jednego państwa nie wolno różnicę gospodarza i przybysza, który pozostaje chyba tylko pod prawem i rygiem wypowiedzenia, gdyby się w domu zrobiło trochę ciasno. Tak nowoczesne państwo swojej istoty pojmować rozumieć nie może. Państwo, któreby się chciało dzielić na gospodarzy i przybyszy, nie mogłoby w żaden sposób z czasem organicznie związać większość z przeszło 30 procentami mniejszości. Państwo — to twór historyczny, to wynik długiej i głębokiej ewolucji, a nie coś przypadkowego. A co historia z Państwa zrobiła, tem ono musi zostać jeśli chce żyć jako kończność dziejowa i jako etyczny twór. Państwa, nawet te, które są prawie jednolite pod względem narodowościowym, nie mogą się dzielić niejako według ulic, czy nawet poszczególnych domów i dekretować: to jest moja ulica, czy mój dom. — ty nie masz tu nic do szukania. Takie podziały są szczególnie niebezpieczne w państwach narodowościowo mieszanych, gdzie pretensje do „tubylczości” są niezmiernie zastrzone i o bardzo różnym nasileniu w różnych okolicach.

Tak lub podobnie mogła prasa sanacyjna odpowiadać, skoro się nie dała przez endeckie drażnienie wytracić z równowagi. Ale tego nie uczyniła.

Widocznie — endecja zna swoje rzemiosło i wie, gdzie jest najslabszy punkt przeciwnika...

Bojówki hitlerowskie pod zarzutem zdrady głównej

(Telegram własny „Nowego Dziennika”).

Berlin 5. 4. (Sch) Rząd pruski podjął bezwzględną ofensywę przeciw partji narodowo-socjalistycznej. Po zamknięciu kwatery głównej szturmówek hitlerowskich skierowano akta sprawy do prokuratury i wytoczono dochodzenie o zbrodnię zdrady głównej. Z szeregu ogłoszonych dokumentów, skonfiskowanych podczas rewizji marcowej wynika, że oddziały szturmowe hitlera tworzyły poprostu państwo w państwie, rozciągając swe wpływy na administrację państwa, oraz policję i Reichswehrę. Na czele akcji wyrotowej stała centrala mająca siedzibę w Monachjum.

Hitler w Gdańsku

Gdańsk 5. 4. (R) Dziś popołudniu wylądował na tutejszym lotnisku Hitler w drodze powrotnej do Elbląga. Powitała go organizacja bojowa oraz około 1500 publiczności. Pó kilku minutowym postoju samolot Hitlera wystartował w dalszą drogę.

Z kampanji wyborczej w Niemczech

Berlin 5. 4. PAT. Kanclerz Brüning wygłosił wczoraj w Karlsruhe znamiennej mowę polityczną, w której dowodził, że w interesie Niemiec leży, ażeby feldmarszałek Hindenburg otrzymał w drugim głosowaniu większą jeszcze liczbę głosów niż poprzednio. Niemcy — oświadczył kanclerz — znajdują się w obliczu decydujących rozstrzygnięć na terenie polityki międzynarodowej. Od wydobycia maksymalnego wysiłku zależy, czy rząd Rzeszy będzie miał możliwość ukończenia programu rozpoczętych już prac.

Berlin 5. 4. PAT. Wczoraj wieczorem w różnych dzielnicach Berlina komunisty podpaliли słupy ogłoszeniowe z plakatami narodowych socjalistów.

Dziś, we środe 6-go b. m. premiera w Kinie „SZTUKA“
Arcydzieło szampańskiego humoru, czaru i piękna. — Zrealizował mistrzowsko
najszynniejszy reżyser europejski, twórca filmu „C. k. Feldmarszałek“ Karol Lamac

TAKA SŁODKA DZIEWCZYNA, JAK TY!

Wytworna komedia pełna rozkosznych awanturek miłosnych.

W gł. rol: przesłodka, kusząca,
włosziana, rozluźniona i reze-
miana pełna werwy i zalotności

ANNY ONDRA

która zachwyca i elektryzuje
cały świat! Niezapomnianą par-
terka Vlasty Buriana.

Sekunduje jej dzielnie w arcykomicznej roli **ZYGFRYD ARNO**. Olsniewa-
jąca irześ. Przekomiczne sytuacje. Przepych wystawy. Fontanny wesołości. Rakiety
dowcipu. Cud dźwięku, ruchu i harmonijnego piękna. — Taka słodka dziewczyna
jak Ty!.. to film, który z miejsca podbija cały Kraków.

Polska demaga się równouprawnienia z mocarstwami

wrazie realizacji unii państw naddunajskich

Londyn 5. 4. PAT. „Daily Mail“ pt. „Preten-
sje Polski“ pisze: „Znamienna akcja podjęta
została przez rząd polski w związku z konferen-
cją naddunajską. Ambasador polski p. Skir-
munt wystąpił w Foreign Office z żądaniem,
którego ogólny sens jest ten, że interesy han-
dlowe Polski są tak znaczne w państwach nad-
dunajskich, że wszelkie rozszerzenie ulg cel-
nych i innych ułatwień poza obręb 5-ciu państw
naddunajskich również i na inne kraje, win-
no obejmować także i Polskę. Oznacza to oczy-
wiście, że o ile projekt naddunajski wejdzie
na drogę włączenia doń Niemiec i Włoch, wów-
czas Polska zgłasza pretensję do korzyści, po-
dobnych, jakie uzyskują te dwa mocarstwa“.

Także Szwajcaria...

Londyn 5. 4. PAT. Szwajcaria zgłosiła swoje
zainteresowanie rokowaniami w sprawie nad-
dunajskiej i oświadczyła, że w stosownej chwi-
li pragnie brać udział w negocjacjach.

Londyn 5. 4. (L) „Daily Telegraph“ dowiadu-
je się, że rządy polski i szwajcarski okazują wiel-
kie zainteresowanie planem federacji naddunaj-
skiej i wyraziły życzenie wzięcia udziału w ro-
kowaniach nad tą kwestią na takich samych wa-
runkach, jak Włosi i Niemcy.

Co zawiera odpowiedź rządu irlandzkiego

De Valera wyraża gotowość przyjazdu do Londynu
na rokowania z rządem angielskim

Londyn 5. 4. (L) Na wczorajszym posiedzeniu
rady ministrów w Dublinie przyjęty został jed-
nomyślnie tekst odpowiedzi rządu irlandzkiego
na notę rządu angielskiego w sprawie przysięgi
wierności i zwrotu odszkodowań ziemskich. No-
ta została przesłana do Londynu i dziś popołud-
niu wręczona rządowi angielskiemu.

Londyn 5. 4. (L) Wysoki komisarz wolnego
państwa Irlandji wręczył dziś ministrowi dla
kolonii Thomasowi odpowiedź rządu irlandz-

kiego na ostatnią notę rządu angielskiego. Jak
słychać, w odpowiedzi swej rząd irlandzki zaj-
muje stanowisko, że kwestja przysięgi wierno-
ści dla króla angielskiego jest rzeczą czysto we-
wnętrzną i dotyczy wyłącznie Irlandji. W kwe-
stji spłat anuitetów rząd irlandzki proponuje
podjęcie rokowań. De Valera wyraża gotowość
przyjazdu do Londynu celem podjęcia opowie-
dnich rokowań, aby kwestję anuitetów załat-
wić polubownie.

Zabił dwie osoby, poczem popełnił samobójstwo

w przeddzień stawienia się do służby wojskowej

Warszawa 5. 4. PAT. Dnia 3 bm. o godz. 21,15
w podwórzu domu Nr 2, przy ulicy Jasnej w
Żyrardowie zabity został wystrzałem z rewol-
weru z zasadzki Władysław Ciesielski (lat 26)
bezrobotny, zamieszkały w Żyrardowie przy
ul. Limanowskiego. O zabójstwo podejrzany
jest Stanisław Kuciński (lat 21), z którym Cie-
sielski miał zatarg. Tego samego dnia o godz.
23-ej w jednej ze wsi koło Żyrardowa zabita
została dwoma wystrzałami z rewolweru Ire-
na Malinowska (lat 19), panna, zamieszkała
przy rodzicach. Z domu wywołał on nieznan-

osobnik, który po dokonaniu zabójstwa zbiegł.
Ponieważ z Malinowską utrzymywał stosunki
Kuciński, i w tym wypadku został on podej-
rzany o dokonanie zabójstwa. W dniu wczoraj-
szym o godz. 17,39 przy ulicy Sokolskiego zna-
lezione trupa mężczyzny, w którym rozpozna-
no Stanisława Kucińskiego. Po przeprowadze-
niu oględzin stwierdzono, że dokonał on samo-
bójstwa. Przy denacie znaleziono dwa rewolwe-
ry. Kuciński w dniu 4 bm. miał stawić się do
wojska i odbyć służbę obowiązkową. Dochodze-
nia w tej sprawie są w toku.

Zęca „grabarza Austrii“

Wiedeń 5. 4. (W) Zmarł tu w noc w dawny
austro-węgierski minister spraw zagranicznych
Czernin

Zmarły hr. Ottokar Czernin liczy lat 60. W
roku 1913 na żądanie ówczesnego następcy tro-
nu Franciszka Ferdynanda objął on stanowis-
ko posła austro-węgierskiego w Bukareszcie.
W grudniu roku 1916 powołany został przez
cesarza Karola na stanowisko ministra spraw
zagranicznych. Urząd ten piastował do kwiet-
nia 1918 roku. Prasa wiedeńska we wspomnie-
niach postępowych charakteryzuje hr. Czerni-
na jako uzdolnionego dyplomata bez charakte-
ru politycznego. Przez swą nielojalną i dwuli-
cową politykę wobec cesarza Karola unicestwił
on dążenie cesarza do odłączenia się od Nie-
miec i zawarcia odrębnego pokoju z ententą.
Przez zawarcie pokoju z Rosją i Ukrainą so-
wiecką na wiosnę 1918 roku zaprzepścił hr.

Czernin ostatnie szansę Austrii. Przez odda-
nie Chełmszczyzny Ukrainie wywołał on nie-
słychane wzburzenie w całej Polsce. Hr. Czernin
słusznie otrzymał przydomek „grabarza
Austrii“

—o8—

Remarque pod sekwestrem

Berlin 5. 4. PAT. Władze celno-skarbowe w
Berlinie powzięły podejrzenie, że przebywają-
cy obecnie zagranicą autor słynnej książki „Na
zachodzie bez zmian“ Remarque dopuścił się
naruszenia przepisów dewizowych przez wy-
wiezienie i ulokowanie znacznych sum, osią-
gniętych ze sprzedaży wymienionej powieści w
Niemczech w bankach zagranicznych. Urzędni-
cy skarbowi nałożyli sekwestr na zdeponowa-
ną na jego koncie w berlińskim „Darmstädter
u. National Banku“ kwotę 20.000 marek. Pro-
wadzone są dochodzenia, mające na celu wy-
jaśnienie sprawy.

Miliony dzieci zawdzięczają
Czekoladzie
Śmiefankowej **PLUTOS**
siłę i zdrowie.

Nowe stanowisko wiceministra Stamirowskiego

(Telefmem od naszego korespondenta)

Warszawa 5. 4. (Sin) Według krążących po-
głosek, w najbliższych dniach zostanie podpisa-
na nominacja b. wiceministra spraw wewnętrz-
nych p. Stamirowskiego, znanego świadka w
procesie brzeskim, na stanowisko prezesa Ban-
ku Rolnego.

Pierwsze zmniejszenie liczby bezrobot- nych po okresie zimowym

(Telefmem od naszego korespondenta)

Warszawa 5. 4. (Sin) Według danych Pań-
stwowego Urzędu Pośrednictwa Pracy liczba
bezrobotnych na dzień 2 bm. na obszarze całej
Polski wynosiła 352.754 osób, co w porównaniu
ze stanem bezrobocia w ubiegłym tygodniu wy-
kazuje zmniejszenie o 3.216 osób.

Bilans Banku Polskiego

Warszawa 5. 4. (Sin) Bank Polski w ubiegłej
dekadzie wymienił część swego zapasu złota
na dewizy zaliczone do pokrycia. Wskutek tego
zapas złota zmniejszył się o 34.932.000 zł., czyli
wynosi 573.518.000 zł., gdy równocześnie zapas
dewiz zaliczony do pokrycia wzrósł o 35.498.000
złotych i osiągnął sumę 71.290.000 zł. Pieniądze
i należności zagraniczne nie zaliczone do pokry-
cia zmniejszyły się o 3.893.000 zł. i wynoszą
120.651.000 złotych Portfel wekslowy spadł o
2.357.000 zł. i wynosi 641.860.000 zł. Stosunek po-
krycia kruszcowo-walutowego wynosi 49.61.

JAKA BĘDZIE POGODA?

Warszawa 5. 4. (Sin) Prawdopodobny prze-
bieg pogody na środe, 6 bm.: Wyżyna małopo-
lska, Śląsk, Podhale, Tatry i Małopolska wschod-
nia: Przeważnie pochmurno i dżdżysto. Naj-
pierw ciepło, po przejściu opadów lekkie ochł-
dzenie. Słabe wiatry południowe, przechodzące
następnie w północne i północno-zachodnie.

Kto wygrał wczoraj na loterii?

Warszawa 5. 4. (Sin) W dzisiejszym ciągnie-
niu loterii padły większe wygrane na następu-
jące numery: 15.000 zł. wygrał nr 126.045, —
5.000 zł. nry: 9.289, 134.116, — 3.000 zł. Nry:
16.899, 39.016, 73.563, 79.330, 129.449, — 2.000 zł.
wygrały nry: 4.900, 8.405, 9.324, 14.153, 17.835,
18.458, 22.818, 61.398, 70.106, 70.195, 73.956, 75.276,
110.259, 115.132, 121.929, 127.319, 127.392, 127.808,
128.620, 153.276, 157.802.

Projekt komunikacji lotniczej między Polską a Niemcami

Berlin 5. 4. PAT. Poselstwo polskie w Berli-
nie złożyło w dniu 4 bm. w urzędzie spraw za-
granicznych projekt układu w sprawie ustano-
wienia i eksploatacji regularnej komunikacji
lotniczej między Polską a Niemcami, powołu-
jąc się przytem na umowę polsko-niemiecką
o żegludze powietrznej, podpisaną w Berlinie
28 sierpnia 1929 r. której dokumenty ratyfi-
kacyjne rząd polski gotów jest w każdej chwi-
li wymienić.

Start „Zeppelina“

Friedrichshafen 5. 4. (Sch) Po dokonaniu na-
prawy sterowiec „Graf Zeppelin“ wystartował
dziś rano do drugiej podróży do Ameryki Połud-
niowej.

ADOLF EDER

Kraków, pl. Dominikański 2

skład komisowy fabryki sukna

S. TUGENDHAT jun. BIELSKO-BIAŁA

rok założenia 1889 741 rok założenia 1889

poleca na sezon wiosenny i letni najnowsze materiały po cenach fabrycznych.

LINOLEUM, CERATY, DYWANY

Przemysł Linoleum, Kraków, Rynek 10.

Sprawy emigracyjne**RÓWNIEŻ URUGWAJ ZAMYKA SWE BRAMY DLA IMIGRACJI**

Paryż (ZAT) Dyrekcja „HICEM” otrzymała następującą wiadomość z Urugwaju: Z powodu panującego bezrobocia rząd Urugwaju zgłosił w parlamencie projekt ustawy o ograniczeniach imigracyjnych. W pierwszym rzędzie ograniczenia zastosowane będą względem osób, które z powodów politycznych, moralnych lub zdrowotnych uważane są za element niepożądany. Pozatem zastosowane będą ogólne ograniczenia imigracyjne. Wyjątek uczyniony będzie jedynie dla wykwalifikowanych i zakontraktowanych robotników. Ustawa ta przyjęta już została przez senat, zaś wkrótce będzie rozważana przez parlament.

NIE IMIGROWAĆ DO HISPANJI

Bordeaux (ZAT) Miejscowi działacze żydowscy, którzy rozciągają opiekę nad imigrantami donoszą, że wiele rodzin żydowskich wyemigrowało ostatnio do Hiszpanji i Portugalji. — Emigranci ci, z powodu panującej w tych krajach sytuacji, nie zdołali się tam urządzić i na razili się na wielkie straty.

Należy przeto ostrzec osoby zainteresowane, że imigracja do Hiszpanji i Portugalji nie jest obecnie wskazana.

Z GDYNI DO NOWEGO JORKU ZA 91 DOLARÓW

Warszawa (ZAT) Jak donoszą, Linja Gdynia—Ameryka ustanowiła następujące obniżone ceny kart okrętowych z Gdyni do Nowego Jorku, Halifaxu lub z powrotem: klasa kabinowa 112 dol., bilet okrężny klasy kabinowej 200 dol., klasa turystyczna — 96 dol., bilet okrężny klasy turystycznej — 159 dol.

Ceny kart okrętowych w trzeciej klasie są następujące: z Warszawy do Nowego Jorku lub Halifaxu — 104 dol., z Gdyni do Nowego Jorku — 91 dol., bilet okrężny z Gdyni — 120 dol., bilet z Nowego Jorku do Gdyni — 71 dol., Nowe ceny obowiązują od 4 kwietnia 1932 r.

Z TEATRU, LITERATURY I SZTUKI

— **ZMIANA SKŁADU WYSTAWY W ŻYD. DOMU AKADEMICKIM.** Z powodu trudności technicznych został już zgłoszony udział w wystawie Zrzeszenia Żyd. Art. Malarzy i Rzeźbiarzy przez p. Marko wicza cofnięty, wobec tego zarząd Zrzeszenia zwrócił się telegraficznie do komitetu uczczenia bhp. p. Mojżesza Applebauma w Warszawie z prośbą o nadesłanie dzieł Applebauma celem urządzenia pośmiertnej wystawy. Naskutek czego nadeszło już zawiadomienie o wysłaniu obrazów, tak że w sali reprezentacyjnej będzie urządzona wystawa pośmiertna Mojżesza Applebauma. Uroczyste otwarcie wystawy nastąpi dnia 17 bm.

— **Z TEATRU IM. J. SŁOWACKIEGO.** Dzisiaj „Dzika pszczoła” po cenach zniżonych. Jutro i w piątek również po cenach zniżonych arcydzieło Goethego „Egmont”. Konsul niemiecki p. radca Schillinger nadesłał dyrekcji teatru pismo z podziękowaniem za wystawienie dzieła Goethego, „które wszystkim wykonawcom i reżyserji przynosi nadzwyczajny zaszczyt”. W sobotę rozpoczyna Kazimierz Junosza Stępowski niedługi cykl występów w nader efektownej sztuce Andrejewa, „Ten, którego biją po twarzy”.

— **POWTÓRZENIE „MARTY FLOTOWA Z UdzIAŁEM ADY SARI.** Opera krakowska powtórza w nadchodzący poniedziałek tj 11 bm, roman tyzmo-komiczną operę F. v. Flotowa „Marte”.

— **Z KRAKOWSKIEGO TEATRU ŻYDOWSKIEGO.** Trupa popularnych artystów. Nechama, Kadisz Chasz, Landau i reszta zespołu daje 3 ostatnie występy — w sobotę 9 bm og 8:45, w niedzielę o g. 3:45 popoł. i 8:45 wieczór.

W dobre oszczędzania używaj zamiast drogiej ciasteczek herbatników
lanich, lecz równie dobrych **miodowych**
z fabryki **A. Rothe** Kraków, Sławkowska 20

LISTY PALESTYNSKIE**Tel Awiw wita Makkabiadę**

Zamieszczamy poniżej pierwszy list naszego korespondenta palestyńskiego o Makkabiadzie. W numerze jutrzejszym pojawi się druga z rzędu korespondencja, opisująca przebieg uroczystego otwarcia Makkabiady. — Red.

Tel Awiw, 29 marca

W czasie największej imigracji żydowskiej do Palestyny w r. 1924-25 nie widziała Palestyna takiego natłoku przybyszów w ciągu jednego dnia, jakto było wczoraj 28-go marca, w przeddzień Makkabiady. Dzień wcześniej zwrócono się do ludności tel-awiwskiej, by się zatrzymała w domu i nie przeszkadzała w ciężkiej pracy wysadzania na ląd tysięcy turystów, którzy ze wszystkich kątów świata przybyli już jako uczestnicy, już jako goście Makkabiady. Przez cały dzień pracowały urzędy portowe w Jaffie aż do późnego wieczora. Ładowali makkabeusze Niemcy, Polacy, Czechosłowacy, Jugosłowianie, Węgrzy, Włosi itd. itd.

Już w zeszłym tygodniu przybyło kilka dużych grup turystycznych zorganizowanych przez „Francopol”, a w niedzielę przybyła do Haify pierwsza licniejsza wycieczka warszawska.

Równocześnie pociągi zwoziły do Tel Awiwu setki uczestników i wycieczkowiczów z całej Palestyny i Egiptu. Z Bejrutu i Damaszku przyjechali makkabeusze ogromnymi autobusami, a palestyńskie automobile, kursujące między Tel Awiwem a okolicznymi kolonjami pracowały bezustannie.

Przybytych zagranicznych gości skierowano naprzód do „domu imigrantów” w Tel Awiwie, a stamtąd, po załatwieniu formalności, rozryzano na miasto do mieszkań, których właściciele uprzednio wyrazili zgodę na goszczenie makkabeuszy. Hotele tel-awiwskie są tak przepełnione już od tygodnia, że o dalszym zwiększeniu ich pojemności niema mowy.

Tymczasem Tel Awiw, który się jeszcze nie uspokoił po karnawale purimowym, przygotowywał się gorączkowo do przyjęcia tysięcy gości. W przeddzień przed wieczorem już zaczęły się gromadzić tłumy publiczności na skrzyżowaniu ulic Allenby i Nachlath Benjamin, gdzie ogromna kopia świetlna, zawieszona ponad jezdnią, nadawała światu specjalnego uroczystego charakteru.

Około ósmej wieczorem przedelfowała tamtędy, kierując się do Beth Amu, kolumna motocyklistów i cyklistów tel-awiwskiej Makkabi, którzy sunąc szybko z płonącymi lucywanami w dłoniach budzili powszechny entuzjazm.

Na dziewięć i pół wiecz. zaprosił magistrat tel-awiwski wszystkich gości na uroczyste przyjęcie do Beth Amu, gdzie pomieścić się może pięć tysięcy ludzi. Jest rzeczą jasną, że zebrało się tam znacznie więcej osób i to zarówno z pośród gości, jak i mieszkańców Tel Awiwu.

Zebrańnię zagaił prezydent miasta Tel Awiwu p. M. Dizenhoff, witając serdecznie przybyłych. Pani Szold przemawiała z ramienia Waad Leurni, a po niej w miejsce chorego dr. Arlosorofa — prof. Brodetzki w imieniu Egze-

kutywy sjonistycznej i Agencji Żydowskiej. Przemówienie prof. Brodetzkiego, krótkie ale jędrne, pełne esprit, dowcipu oraz siły — było wspaniałą improwizacją, toteż rozentuzjzmowa na publiczność przerywała mu huraganem oklasków niemal po każdym zdaniu. Kolejną mowców zakończyli p. Uri Nadaw z palestyńskiej Makkabi, oraz dr. Lelewer ze światowego związku Makkabi.

Po przemówieniach rozpoczęła się część artystyczna programu, przyczem Tel Awiw postarał się o przedstawienie całego swego dorobku. A więc robotniczy „Ohel” odegrał jeden akt z „Jeremjasza” Stefana Zweiga będący bardzo szczęśliwą próbą rekonstrukcji starohebrajskiego życia na tle jerozolimskiej świątyni. „Habima” tego samego wieczora grała „Dwunastą noc” Szekspira dla turystów w teatrze Mugrabi, więc tylko Rowina i Finkel odegrali scenę z „Korony Dawida” Calderona. Jak zawsze wznosi się Rowina i tutaj do niezwykłych wyżyn tragizmu, który przestaje już być czemś indywidualnym, a urasta do wysokości ogólnie narodowego symbolu.

„Mat'ate” wystawił dwa fragmenty ze swoich bogatych programów artystycznych, z których jeden parodjował zebranie towarzyskie t. zw. „Oneg Szabath” w Tel Awiwie, a drugi był żywym skeczem, granym z werwą i temperamentem pt. „500 chalucoth bez wiz”.

Tel-awiwska orkiestra symfoniczna pod batutą p. Kompaniejeca odegrała „Bakchanalję” z opery „Samson i Dalila” St. Saensa.

W końcu chór operowy przy akompaniamencie orkiestry symfonicznej a dyrygowany przez kapelmistrza Fordhuaza Ben Cizi odśpiewał części z oratorjów Mendelsohna („Elijahu” i Händla (Jehuda Hamakkabi).

Publiczność nagradzała raz w raz zmieniających się artystów burza oklasków, a „Bakchanalję” St. Saensa musiała orkiestra symfoniczna odegrać dwukrotnie.

Podniosła uroczystość, która na wszystkich obecnych wywarła niezatarte wrażenie, zakończyła się o pół do drugiej w nocy odśpiewaniem „Hatikwa”.

Otwarcie „Makkabiady” nastąpiło oficjalnie dziś we wtorek 29 marca popołudniu, ale faktycznie zawody lekkoatletyczne rozpoczęły się już w Tel Awiwie o 8-mej rano, a tenisowe przedgrywki w Rechowoth o tej samej godzinie.

Drugą polską w sile ok. 50 cju osób z dr. Holländerem i dr. Beckmanem na czele przybyła do Jaffy na pokładzie „Atyki” jedna z pierwszych. Polscy makkabeusze jechali via Wiedeń, Tryjest, Ateny. W Tryjeście przwimował ich serdecznie konsul Rzplitej Polskiej p. Rozwadowski. „Atyka” przybyła do Jaffy wczoraj (poniedziałek 28. marca) rano toteż polskich makkabeuszy i turystów wysadzono pierwszych na ląd. Wszyscy przewiechali zdrowo i cało, wszyscy też czują się dobrze. S. E.

REPERTUAR KINOTEATRÓW

ADRIA: „Wesoły porucznik” (M. Chevalier).
APOLLO: „Liljanka chce się rozwieść” (Liljan Harey, Henryk Garat).

BAGATELA: „Rok 1914” (Jadwiga Smożarska, Witold Conti).

DOM ŻOŁNIERZA POLSKIEGO: „Piraci wielkiego miasta”.

SŁONCE: „C. k. Feldmarszałek”.

SZTUKA: „Taka słodka dziewczyna, jak ty” (Army Ondra, Zygfryd Arno).

UCIECHA: „Szanghaj-Express” (Marlena Dietrich).

WANDA: „Niewinna grzesznica” (Joan Crawford, Clark Gable, Cliff Edwards).

— **NAGRODA PENKLABU POLSKIEGO.** Tego roczna nagroda Polskiego Klubu Literackiego za najlepszy przekład zagranicznego utworu literackiego przyznana będzie w czerwcu br. Rozpatrywane będą przekłady, wydane w ciągu ostatnich trzech lat (1929—1931), zgłoszone przez tłumaczy lub wydawców do dnia 30 kwietnia br. i nadesłane do sekretariatu Polskiego Klubu Literackiego, Warszawa, Wspólna m 4, przynajmniej w dwóch egzemplarzach. Nagroda wynosi 1.000 zł.

TEATR IM. J. SŁOWACKIEGO

Środa 8 wiecz.: „Dzika pszczoła”.

Czwartek 8 wiecz.: „Egmont”.

TEATR POLSKI W KATOWICACH

Środa 7:30 wiecz.: „Wesoła wdówka”.

Czwartek w Bielsku: „Noc w San Sebastjano”; w Brzezinach Śląskich: „Damy i Huzary”.

W dniu otwarcia nowego cmentarza żydowskiego

Prof. Dr. MAJER BALABAN

Cmentarze żydowskie w Krakowie

Dnia 6 kwietnia otwiera się na Podgórzu przy ulicy Abrahama cmentarz żydowski i przy tej sposobności odbędzie się wielka ceremonia religijna, jak zwykle przy tak smutnym obrzędzie. Bo choć cmentarz stanowi dla gminy dowód jej usiłowań i panteon jej zasłużonych mężów, jako też łącznik między dawniejszymi pokoleniami a współczesnym życiem, mimo to wzbudza stale smutek i żal i każdemu, który go odwiedza, przywodzi na pamięć jego najbliższych, z którymi spędził swe najlepsze lata.

Dziś zdobycie cmentarza stanowi dla gminy żydowskiej przedmiot zabiegów i starań, nieraz trudnych i długotrwałych, lecz w każdym razie możliwych do przełamania. Inaczej było dawniej, gdy zdobycie gruntu pod cmentarz było zależne od władz kościelnych i miejskich, które stałe się odnosiły do Żydów ujemnie, by nie powiedzieć wrogo. Pierwsze uważały nas za „niewiernych“, drugie za swych współzawodników w handlu i przemyśle, i obie utrudniały nam życie, jak tylko mogły. Tem się tłumaczy, że mnóstwo gmin w Polsce (i za granicami państwa) miało swe bóżnice i inne instytucje, a nie miały cmentarzy, więc musiały umarłych wozić do innych miast, nieraz bardzo odległych. I tak naprzykład Warszawa, która mimo przywileju *de non tolerandis Judaels* posiadała w drugiej połowie XVIII wieku potężną gminę żydowską, nie pozwalała na założenie żydowskiego cmentarza i dopiero w r. 1785 otrzymała znany nam Szmul Zbitkauer (pradziad filozofa Bergsona) od Stanisława Augusta przywilej na założenie cmentarza na Gołędzinowie obok Prazi.

Do tego braku cmentarzy odnosi się ustęp w przywileju generalnym Bolesława Kaliskiego (1264) i jego następców, w którym mowa o przewożeniu umarłych Żydów z miasta do miasta i o placowaniu ich.

Żydowskie cmentarze w Krakowie to oddzielny ustęp historyczny, nader ciekawy i mocno swoisty. Najstarszy cmentarz był położony niedaleko najstarszej ulicy żydowskiej (św. Anny), na Kaffiorach, a więc gdzieś u wylotu bramy Szewskiej i Żydowskiej, czyli mniej więcej w okolicy dzisiejszych kawiarni Bizanca i Esplanade lub nieco dalej ku ul. Straszewskiego. Rozmaici badacze starają się dokładniej określić to miejsce wiecznego odpoczywania Żydów w pradawnym średniowieczu. Tomkowicz, polegając na Grabowskim, sądzi, że cmentarz znajdował się na gruntach folwarku miejskiego Kaffior, za błoniami zwierzyńceckimi, lecz temu przeczą zapiski w aktach ławniczych XIV wieku, które wskazują na położenie o wiele bliższe, a może wprost naprzeciwko murów i bram miejskich. Bo oto czytamy, że dnia 22 grudnia 1374 sprzedaje pani Wechna dom swój przed bramą Żydowską (wylot ul. św. Anny ku plantom) **niedaleko cmentarza żydowskiego** zakończonym św. Andrzeja. Z innej notatki dowiadujemy się, że obok cmentarza są sadzawki i cztery domki i że także znajduje się koło ogrodu Bartfall, naprzeciw bramy szewskiej. Samo określenie „Kaffior“ przypomina nam niemieckie *Kirchhof* (cmentarz), a niedawno jeden z moich uczniów zaryzykował hipotezę, czy też niema w tem słowie źródłosłowa hebrajskiego *Kewer* (plur *Kwaim*) = grób.

Tyle o położeniu najstarszego cmentarza żydowskiego w Krakowie. Kto na nim spoczywał i co się z nim stało, na to możemy tylko ogólnie odpowiedzieć. Spoczywali na nim wszyscy Żydzi krakowscy zmarli w XIII., XIV i XV wieku, wśród nich znani nam bankierzy Lewko i Josinan a w XV wieku wszyscy Fisze, a także i słynny uczyony Jomtob von Muhlhausen znany z dysput średniowiecznych oraz swego dzieła apologetycznego *Niccachon*, o ile po r. 1431

nie opuścił Krakowa i nie powędrował hen daleko, skąd przybył. Na tym cmentarzu pochowali Żydzi wśród płaczu i rozpaczliwej ofiary pogromu w r. 1407, pogromów w okresie pobytu Kapistrana (1454) i mnóstwo innych ofiar nienawiści średniowiecznej, ostatnio z r. 1494.

W tym to roku wybuchł okropny pożar w mieście i tłum rzucił się jak zwykle na ulicę żydowską i zaczął rabować. Żydzi bronili się jak mogli, a wśród obrony wielu z nich poległo. Tych właśnie pochowano jako ostatnich na wyżej wspomnianym cmentarzu. Z tym bowiem rokiem, a może z następnym, kończy się historia ulicy żydowskiej w Krakowie. Jan Olbracht każe starszyznę żydowską, która przybyła doń na skargę na pogromców, zamknąć we więzieniu, potem zaś rozważa kwestję, czyby nie było racjonalniej wogóle wygnąć Żydów z miasta, gdyż wówczas raz na zawsze ustałyby pogromy. Był to okres wyganiania Żydów wogóle. Przed kilku laty wygnano ich z Hiszpanji, w tymże samym (1495 r.) wygnął ich Aleksander z Litwy, dla czegożby ich nie miano wygnąć z Krakowa? Doradzał bardzo do tego brat królewski kardynał Fryderyk, odradzał słynny humanista Filip Kalimach Buonakorsi. Długo wazyły się losy Żydów, aż wreszcie przeważył głos kardynała, głos Europy zachodniej i Jan Olbracht wygnął Żydów z Krakowa, wyznaczając im w sąsiednim miasteczku Kazimierz osobną dzielnicę t. zw. **Miasto żydowskie**.

Już przed około 30 laty (1469) usunięto Żydów z ich pierwotnej ulicy (św. Anny), zabierając im „drogą zamianą“ dwie synagogi, dom kahalny, szkołę, łaźnię i t. p. i oddając im za to place budowlane na ulicy czy też placu Szczepańskim (Spiglergasse). Miejsce starej bóżnicy, a może nawet część budynku zajęła Biblioteka Jagiellońska, inne domy zostały przerobione na konvikty i studia dla młodzieży. Żydzi zaś zaczęli budować nową bóżnicę na nowej parceli. Czy ją zbudowali wówczas, niewiedomo, dotąd żadne wykopaliska na placu Szczepańskim nie dały o tem świadectwa.

A cmentarz?! Snać z chwilą wygnania Żydów z Krakowa zniszczono odrazu — jak było zwyczajem średniowiecznym, a nawet zubożym uczynkiem — cmentarz żydowski, łamiąc kamienie i wyrzucając nieboszczyków. Podczas licznych pożarów poginęły akta kahalne do r. 1655, więc żadna notatka archiwalna żydowska nie wspomina nam o losie starego cmentarza, a także kronikarze, jak Mlechowita Bielski i Kromer, którzy opisują wygnanie Żydów z Krakowa, nie wspomniają słówkiem o losie ich cmentarza. Także i w przyszłych wiekach nie udało się nikomu odkopać ani jednego nagrobka żydowskiego, jak to się stało naprzykład w Moguncji, Kolonii lub we Wiedniu. Wraz z siedliskiem żywych przepało miejsce spoczynku umarłych.

Żydzi osiedli na Kazimierzu, gdzie już od Kazimierza Wielkiego znajdowała się niewielka gmina, a od czasów Jagiellów przepiękna gotycka synagoga (Stara). Istniał tu również cmentarz w samym środku ulicy Szerokiej, niejako w centrum dzielnicy, obejmujący niewielki prostokąt. Wystarczał on dla małej gminy kazimierskiej, lecz gdy na początku XVI wieku gmi-

na ta potężnie wzrosła, zajęły rychło groby no wych osadników cały cmentarzyk i nie było gdzie dalej chować umarłych, szczególnie gdy zaraza, wybuchła w r. 1551, pożarła mnóstwo ofiar. Wówczas to postanowiono przenieść na ten cel plac, kupiony jeszcze w r. 1533, lecz magistrat nie chciał się na to zgodzić i pertraktacje szły bardzo opornie. Wreszcie doszła umowa do skutku i Hendla, córka Gerszona, otworzyła długi szereg zmarłych, który w samym roku zarazy wynosił 220 osób.

Odtąd stara część cmentarza ulega zaniedbaniu, a gdy dla celów komunikacyjnych przecięto drogę między starym a nowym cmentarzem, został stary odcięty i otoczony murem, poza który tylko starzy ludzie chodzili na groby swych ojców. Po wymarcie starszej generacji opustoszała także cmentarz i fantazja otoczyła go bluszczem legend. Poczęto opowiadać o parze narzeczonych, która tutaj umarła i została pochowana o przedłużeniu ślubu już po nastaniu choroby i t. p., w co jeszcze dziś wierzy pobożny lud krakowski. W istocie niekulturowane nagrobki zapadły się w ziemię, tak, że zdołano odczytać w ostatnich latach tylko jedno epitafium: Kejli córki Mordechaja (bez daty).

T. zw. nowy cmentarz, tuż obok synagogi Mojżesza Isserlesa (zbudowanej w r. 1557) stał się panteonem gminy krakowskiej, a także i żydostwa polskiego. Na nim to spoczywają uczeni wielkiej miary, jak Mojżesz Isserles (1572), Eliezer Askenazy (1585), Lippman Heller (1654), Jozue ben Józef (Magine Szlomo) i wielu, wielu innych, którzy byli i są ozdobą nauki żydowskiej. Tutaj spoczywają ofiary pogromów (1637), wśród nich pochowano prochy Matatjasza Kalahory, spalonego za wyrokiem trybunału koronnego w Piotrkowie w r. 1663.

Zrazu był ten cmentarz dla żyjących pamiętką minionych pokoleń, gdy jednak pokolenia wyemigrowały z Krakowa (do Warszawy lub do Niemiec), a cmentarz coraz bardziej się zapełniał, pomyślała gmina o nowym, który otwarto już po trzecim rozbiórce Polski, w roku 1800.

I oto poczyna stary cmentarz pustoszeć, nagrobki niepielegnowane upadają lub zapadają się w ziemię, napisy wietrzeją i zanikają i całe pole wygląda dzisiaj jak żrąb lub pobojuwisko, na którym tu i ówdzie bieleją stare lub odświeżone kamienie. Nieumiejętna ręka domorosłych konserwatorów zastąpiła stare kamienie nowymi, nie mającymi z kulturą wieku nic wspólnego, większa zaś część nagrobków zginęła bezpowrotnie i ginie dalej z każdym dnem, a z nimi zanika pamięć tych mężów i kobiet, którzy byli niegdyś solą i chlubą społeczeństwa żydowskiego w Krakowie.

Nowy cmentarz krakowski, założony (jak powiadałem) w r. 1800, jest lepiej utrzymany, gdyż dba o to Gmina, a także i rodziny umarłych, które odwiedzają groby swych drogich.

Trudno w artykule dziennikarskim wyliczyć bodaj pobieżnie tych, którzy spoczywają na tym cmentarzu, uprzytomnić sobie rabinów i uczonych krakowskich, prezosów i członków zarządu gminy krakowskiej. Jeśli tedy wspomniemy tutaj trzech zmarłych historyków „Miasta Żydowskiego“: **Zinza** (Zunza), **Dembitzera** **Weisteina**, spełniam obowiązek, przekazany nam przez naszych przodków: „Kto nauczył się od swego druha jednego zdania, lub nawet jednej litery jest mu winien wdzięczność, czyli winien go nazwać swym nauczycielem“.

Dzisiejszy obrzęd cmentarny

Dzisiejsza uroczystość otwarcia nowego cmentarza żydowskiego odbędzie się o godz. 10-tej przed południem. W smutnym tym obrzędzie weźmie udział cały rabinat, bractwo pogrzebowe *Chewra Kadisza*, oraz Zarząd i Rada gminy żydowskiej. Przybędą też na cmentarz szerokie rzesze ludności, dla których specjalnie uruchomione będą autobusy mające postój przy obu mostach od strony podgórskiej.

Jak wiadomo nowy cmentarz, położony w dzielnicy Płaszów opodal cmentarza gminy podgórskiej zajmuje obszar 14 morgów, z czego 8 morgów otoczonych jest murem cyklopowym. U wejścia postawiono monumentalny dom przedpogrzebowy oraz dom administracyjny. Ceremonja religijna, połączona z otwarciem cmentarza, polega na 7-krotnym okrążeniu jego murów (od wejścia) przez członków rabinatu, którzy wygla-

szają modły przepisane rytuałem oraz przez członków Zarządu i Rady gminnej i ludność przybyłą na uroczystość. Po każdym okrzyku uczestnicy uroczystości zatrzymują się i biorą posiłek „le-chajim”. O godzinie 12-tej w południe odprawione zostaną specjalne modły w synagogach i domach modlitwy. Jak już donosiliśmy, rabinat wydał odezwę, w której wzywa ludność do składania okupu — zamiast postu — co najmniej w kwocie 18 groszy od osoby. Pieniądze, które wpłyną z tego źródła, przeznaczone są dla 7 miejscowych ścisłe religijnych instytucji dobroczynnych wzgl. społecznych.

Rabinat ustalił przepisy dotyczące grzebania zwłok na nowym cmentarzu. Wedle tych przepisów, używane starego cmentarza będące odąd dozwolone wyłącznie dla chowania zwłok najbliższych krewnych (małżonków, rodziców, wzgl. dzieci i rodzeństwa) osób, które na tym cmentarzu spoczywają i to tylko w miarę wolnego miejsca w najbliższym sąsiedztwie. Na nowym cmentarzu zacznie się chować zwłoki tuż obok wejścia na pierwszej kwaterze. Istnieje przepis rytualny, że do czasu pochowania 3 pierwszych zwłok musi być na nowym cmentarzu utrzymywana nocą i nocą straż. Przepis ten jest uciążliwy zwłaszcza w małych miejscowościach, gdzie pogrzeby nie są zbyt częste. (W Krakowie odbywają się przeciętnie dwa pogrzeby dziennie.)

Wedle przybliżonych obliczeń, nowy cmentarz starczy na 200—250 lat.

Cmentarz przy ul. Miodowej otwarty został w erew Rosh chodesz Tebet 5568 roku. Pierwszym, który pochowany został na tym cmentarzu był Wolf Hirsch syn Eisiga Zores. w dniu 22 Marcheszwan, przyczem nie zostało ustalone, dlaczego pierwszy pogrzeb odbył się na 5 tygodni przed poświęceniem cmentarza. W ostatnich latach grzebano na tym cmentarzu przeciętnie po 650 zwłok rocznie. Obszar cmentarza przy ul. Miodowej, który jeszcze przez parę lat będzie otwarty dla chowania w miarę miejsca krewnych zmarłych, wynosi 8 morgów. (m)

Wilhelm II. finansuje Hitlera?

Donieśliśmy już, że były następca tronu Wilhelm oświadczył publicznie, że przy ścisłych wyborach na prezydenta Rzeszy głosować będzie na Hitlera. To oświadczenie wywołało prawdziwą sensację, ponieważ, jak „Berliner Tageblatt” zaznacza, były następca tronu zobowiązał się jeszcze wobec Stressemanna, który zezwolił na jego powrót do Niemiec, do zachowania jaknajściślejszej neutralności i do nie mieszanja się we wewnętrzne sprawy Rzeszy. Gdyby więc głosował obecnie na Hitlera, nikt nie wziąłby mu tego za złe, ale jawne afiszowanie się za Hitlerem jest złamaniem danego słowa.

Okazuje się atoli, że były następca tronu jest finansowo zależny od swego ojca, Wilhelma II. Sam następca tronu ma wielu przyjaciół w sferach żydowskiej plutokracji i w prze-

DZIŚ w kinie dźwiękowym „UCIECHA” sensacyjna premiera rewelacyjnego arcydzieła „Paramounta”, reżyserji genialnego **Józefa von Sternberga**, twórcy słynnych filmów „Marocco” i „X-27”

SZANGHAJ-EKSPRESS

Najpiękniejszy film tego sezonu. — Role główne **MARLENA DIETRICH** i **Clive Brook** o najwyższym wyrazie artyzmu stwarzają **Anna May-Wong**
Codziennie przedsprzedaż biletów przedpołudniem od 11:30 do 13:30 popoł. Zniżki i wolne wstępy nieważne do odwołania.

PRZEGLĄD GOSPODARCZY

Bezrobocie światowe wzrasta

Wedle ostatnio ogłoszonych danych statystycznych Międzynarodowego Biura Pracy, wzrosło w ostatnich trzech miesiącach bezrobocie na całym świecie, z wyjątkiem Australji i Nowo Zelandji. Jeśli się porówna obecny stan bezrobocia światowego ze stanem przed rokiem, to stwierdzić można, że tylko Polska podała mniejszą cyfrę bezrobotnych, we wszyst-

kich zaś innych krajach bezrobocie wzrosło. Po raz pierwszy przekroczyła cyfra bezrobotnych we Włoszech jeden milion. Także we Francji wynosi armja bezrobotnych co najmniej milion. W Anglii i Irlandji bezrobocie wzrosło, a z końcem marca oficjalna cyfra bezrobotnych wynosiła 2.800.000.

Rada spóżywców

W „Monitorze Polskim” z dn. 2 kwietnia br. ogłoszone zostało rozporządzenie ministra Spraw Wewnętrznych o utworzeniu Rady Spożywców.

W myśl powyższego rozporządzenia, Minister Spraw Wewnętrznych powołuje Radę Spożywców, jako organ doradczy i opiniodawczy Ministerstwa Spraw Wewnętrznych, w celu rozważania zagadnień z dziedziny zaopatrzenia ludności w artykuły żywnościowe i inne przedmioty powszedniego użytku.

Do zakresu prac Rady Spożywców należy opinjowanie:

- 1) projektów ustaw, rozporządzeń i zarządzeń mających na celu zabezpieczenie podaży artykułów pierwszej potrzeby na rynku wewnętrznym,
- 2) w sprawie zakresu i formy współdziałania Min. Spraw Wewnętrznych ze związkami komunalnymi i związkami spółdzielni spożywców w dziedzinie zaopatrywania ludności w artykuły żywnościowe i inne przedmioty powszedniego użytku;
- 3) w innych sprawach, mających bezpośredni związek z zaopatrzeniem ludności w artykuły żywnościowe i inne przedmioty powszedniego użytku;
- 4) o wytycznych zwalczania lichwy oraz zasadach współdziałania społeczeństwa z władzami administracyjnymi w tym zakresie.

W zakresie prac, wymienionych w punktach

ciwieniu do swego brata Augusta Wilhelma niejednokrotnie ostro krytykował demagogję Hitlera, atoli Wilhelm II, który finansuje Hitlera, zażądał wyraźnie od swego syna tej deklaracji, a prężyć tej musiał ulec były następca tronu.

2, 3 i 4 — Rada Spożywców upoważniona jest występować z własną inicjatywą

Spadek wytwórczości przemysłu metalowego

Spadek wytwórczości w przedsiębiorstwach zrzeszonych przemysłu metalowego ilustrują następujące cyfry. Jeżeli ilość robotniczo-godzin pracujących w tych zakładach oznaczyć dla stycznia 1929 cyfrą 100, wówczas ta sama ilość dla stycznia 1932 przedstawia się dla poszczególnych grup następująco: grupy narzędzi i wyrobów precyzyjnych 92, wyrobów metalowych 78, grupy maszynowej, druku i gwoździ 43, grupy elektrotechnicznej 29, urządzeń zdrowotnych 31, odlewni 25 maszyn i narzędzi rolniczych 7, kotłarni 2. Dla całego przemysłu metalowego przetworzonego ilość robotniczo-godzin wynosi 43,9, czyli spadek wytwórczości w ciągu 3 lat wynosi 56,1 proc. Przy tego rodzaju spadku wytwórczości, koszt produkcji podnoszą się przeciętnie o 40 do 60 proc., a to wskutek wzrostu kosztów ogólnych, które składają się na mniejszą liczbę jednostek wyprodukowanego towaru (PAP).

Jugosławia ogłosiła moratorium

Rozporządzeniem rządu Jugosławji zostało wprowadzone moratorium dla zobowiązań jugosłowiańskich wobec zagranicy. Narazie trudno jeszcze ustalić, jak się będzie odgrywał kształtowa w związku z tem eksport do Jugosławji zwłaszcza że niezależnie projektowane jest wydanie zarządzeń, mających utrudnić przywóz towarów zagranicznych do Jugosławji.

LINOLEUM, CERATY, DYWANY
A. NUSSBAUM, DIETLA 45.

FRANCISZEK WERFEL

Copyright by „Renaissance” Stanisławów-Wiedeń

Rodzeństwo Pascarella

(Die Geschwister von Neapel)

84)

Autoryzowany przekład Leona Templera

„Możesz sobie wyobrazić, jak bardzo dumny był mój nasz Orso, kiedy signor Salvafede w dwa dni potem wziął go z sobą na folwark, w dodatku nie jako wolontariusza bez wynagrodzenia, ale z miejsca jako zarządcę. Jest tam wprawdzie przeszło trzydziestu zarządców i oni też mają nad sobą przelożonych. Ale w każdym razie spodobał się Ruggiero Plantatorowi bardzo. Inaczej nie byłby mu powierzył tak wybitnego stanowiska jedynie dzięki znajomości. Najmłodszy nasz brat zarabia najwięcej pieniędzy; napisał mi o tem. Czy to nie śmieszne? Ja też zarabiam trochę pieniędzy, w Instytucie Butantan, chociaż narazie tylko 30 milrejsów tygodniowo. Instytut Butantan jest sławnym na cały świat zakładem. Przypuszczam, żeś słyszała już o nim albo czytała. Mógłbym zresztą w każdej chwili dostać zajęcie w salonie przyjęć w Hotelu Esplanade, gdzie poszukują ludzi mówiących po włosku. W tym celu musiałbym jednak mieć wprawdzie „cutaway”. Choćby dyrektor był wobec mnie bardzo uprzejmy, „cutaway” jest warunkiem nieodzownym. Frak Placido nie przydałby się na nic, bo w Salonie przyjęć nie można występować jako kelner. Placido wciąż jeszcze bawi w Rio Codziennie oczekuję od niego wiadomości, że dostał odpowiednie zajęcie.

Moja kochana Zio! Z gorliwością, żeby tylko nie zapomnieć niczego, mieszam jedno z drugim. Dla tego chcę opowiedzieć wszystko pokolei. Bądź jednak tak grzeczna, napisz mi zaraz, również dokładnie jak ja. I ty musisz opowiedzieć mi wszystko kolejno, bo chcę wiedzieć każdy drobiazg. Was jak sobie zresztą łatwo to możesz wystawić.

Wielki w Domu Imigrantów na Wyspie Kwiatów nie służył nam natrwałe. Dwa razy dziennie groch czarny z konserwowym mięsem ubijanym ramieko jak u nas wątlusze suszone. Chleb z mąki mandioka, „farinna” jak nazywają to tutaj, w katarze jeli przewyższylem znacznie to czego dokazali pod tym względem Placido i Ruggiero. Ale kiedy przybyłem przed niejakim czasem tutaj do Sao Paulo wszystko już było w porządku i zostało też dodziś dnia. Na życzenie konsula generalnego zaopiekował się mną konsul tutejszy i posłał mnie z biletem wizytowym do kilku firm. Firmy te posyłały mnie jednak dalej z tym biletem; wszędzie oczywiście musiałem czekać z dwie godziny. Robotnicy spośród wszystkich narodów i Brazylijczycy znajdują tu natychmiast zatrudnienie. Kto nie należy do rzędu jednych ani drugich, ten osiada na łodzi. Sprawa zaczynała się dłużyć, a konsul z Sao Paulo chciał już dać mi trochę plenię-

dzy na podróż do miasta Ribeirao Preto oraz polecenie do tamtejszego konsula, który jednak nie jest konsulem rzeczywistym, lecz honorowym. Zdaje się, że jest to taka ulubiona gra nawzajem między konsulami. Poleconego opiece konsula większego miasta posyła do konsula mniejszego miasta.

Ale ja już nie uczestniczyłem w tej grze i pozostałem w Sao Paulo. Jest tu mnóstwo sklepów przy ulicy Rua Direita, zupełnie podobnej do naszej Via Roma, tylko jeszcze bardziej ciasnej. Mojem zdaniem najpiękniejszy sklep to Alvarez Carvalho & Co. Codziennie długo wystawiałem przed oknem wystawowym tego sklepu. Takiego przepychu nie wyobrażam sobie wcale. Można tu zobaczyć wszystkie ptaki i wszystkie motyle Brazylii, nieżywe, lecz wypchane i wbite na pał. Upiekanie w najrozmaitszej przeróbce: jako wachlarze, jako biżuterja, ozdoby do kapeluszy, jako okrasa włosów, nie można tego nawyliczać na wet. A barwy o jakich nie marzyłaś nigdy w życiu.

Pewnego razu wszedłem do sklepu i poprosiłem o pracę. Szef powiedział mi, żebym się zgłosił w rękodzielni, leżącej na przedmieściu. Tam pierwszy magazynier, również Włoch, z Genui, przyjął mnie zaraz jako pomocnika. W wielkiej hali składa się tu tysiące ptaków najrozmaitszego rodzaju. Magazynierzy wydzielają towar i przydzielają poszczególnym oddziałom do wypychania, oskubywania, albotę do dalszej obróbki. Papugi nazywają się tu: „araras”, albo „periquitos”. Jest tyle gatunków tego, że nawet stary magazynier nie orientuje się jeszcze dobrze. A potem owe „turkany” i „pieprzajady”, „caboclinhos” i „be-

LISTY GENEWSKIE

Po zgonie ministra Sokala

Genewa, z początkiem kwietnia.

Śmierć długoletniego stałego przedstawiciela Polski przy Lidze Narodów, min. Franciszka Sokala, stanowi bolesną stratę dla państwa polskiego i ogółu jego obywateli. Był on jednym, a może nawet jedynym dyplomata powojennej Polski, który posiadał w równie wysokiej mierze prawie wszystkie do wykonania jego niezwykle trudnej misji niezbędne zalety. Min. Sokal doszedł do dyplomacji poprzez karierę urzędniczą. Jako urzędnik odznaczał się niezwykłą sumiennością, pracowitością i głęboką znajomością dziedziny swojej działalności, t. j. zagadnień pracy i opieki społecznej. Te zagadnienia, którym zajmował się kolejno jako wysoki urzędnik ministerstwa pracy, jako minister pracy i opieki społecznej i wreszcie jako stały delegat Polski w Radzie Nadzorczej Międzynarodowego Biura Pracy, były mu zawsze najbliższe i najbliższe: im poświęcał najlepszą część swojej inteligencji, swojej głębokiej erudycji i energii. Z temperamentu nie był jednak ani urzędnikiem, ani uczoneym, ale — parlamentarzystą. Gdyby za jego młodość istniały po temu w Polsce warunki, to byłby napewno doszedł do teki ministerialnej poprzez karierę poselską i parlamentarną. Los jednak chciał, że Sokal mógł dopiąć swojego właściwego powołania dopiero po ukończonej czterdziestce i to w środowisku dla parlamentarzysty najbardziej wymarzone, t. j. w Genewie.

W przyspieszonym tempie mógł min. Sokal podczas blisko dziewięcioletniej działalności w Genewie przelisticzyć się z praktykującego i początkującego dyplomaty w prawdziwego, pełnego produktywną inicjatywę postać państwa polskiego. Pomogły mu w tym jego wrodzony zmysł polityczny, jego umiejętność obchodzenia się z ludźmi i nawiązywania z nimi ścisłego osobistego kontaktu, jego zręczność w orientowaniu się w udzielaniu, ale także w zdobywaniu cennych i pewnych informacji i jego świetną znajomość języków francuskiego, niemieckiego i angielskiego. Nie wystarczy jednak znać języki, by móc istotnie umieć mówić. Sokal nie był mówcą z bożej łaski i kiedy przybył do Genewy, nie był nim nawet z rutyny. Będąc jednak z temperamentu parlamentarzystą, nabył w Genewie szybko łatwość wystawiania się i stał się niebawem bardzo cenionym „debatterem”. Zaleta ta była tem cenniejszą, że po usunięciu się z życia politycznego hr. Al. Skrzyńskiego i po zamachaniu — będącym skutkiem we wnętrzo-politycznego przewrotu w Polsce —

„jaflores” — „ptaki całujące kwiaty”, jak po portugalsku nazywają kolibry. Musiałbym wyliczać do rana nazwy ptaków, a jeszczebym nie ukończył. W rękodzielni firmy Alvarez Carvalho nie utrzymałem się jednak dłużej niż tydzień, a i to nie fraszka. Wina spada na smród. Nie możesz naprawdę mieć pojęcia o tem, jak przeraźliwie cuchnie w tej dwupiętrowej hali składu, gdzie martwe ptaki leżą poukładane w stosy piramidalne. W Neapolu wziął mnie pewnego razu Placido z sobą do zakładu anatomi. Nie wytrzymał na porównania. Okropną woń wydają skóry ściągnięte z ptaków z temi cudownemi piórami. Byłm wprost wściekły, że wszelkie piękno w świecie ma tak obrzydliwe odzwierciedlenie. W kilka dni potem przebiegłem się z magazynu ptaków do ogrodu węzłów.

Stało się to tak, krótko mówiąc, że Dr Pereira sam zwrócił się do mnie Pereira nie jest głównym kierownikiem Instytutu Butantan. Głównym kierownikiem jest Dr Vidal Brazil; jego widuje się bardzo rzadko. Ale i Dr Pereira jest u nas jednym z najbardziej poważanych ludzi. Po mistrzostwie z ptakami znów nie miałem pracy, policjanci na Rua Direita zwrócili już uwagę na mnie i musiałem wybrać inne miejsce. Bo w włoskim Domu, gdzie umieścił mnie konsul nie wolno przebywać w ciągu dnia. Słynna farma hodowli węzłów zajmowała mnie zdawna; zachodziłem tam więc codziennie po trzeciej) nie płaci się wstępu i przypatrywałem się godom, póki zamykano bramę ogrodu. (C. d. n.)

wysyłania do Genewy delegacji, złożonych z parlamentarzystów, nie posiadata Polska na tym wybitnie „parlamentarnym” terenie międzynarodowym nikogo, kto by zaletę te posiadał w wyższej mierze, niż min. Sokal. Jego nader liczne interwencje w debatach najróżnorodniejszych organów i komisji Ligi Narodów oraz Międzynarodowej Organizacji Pracy odznaczały się zawsze tem, co Francuz nazywa „bon sens” (zdrowy rozsądek), dawały często zebra-

Franciszek Sokal

nym z całego świata delegatom nowe idee i posuwały prawie zawsze debaty naprzód. Min. Sokal przyswoił sobie również w Genewie, drugą niemniej ważną zaletę: umiał prowadzić dyskretnie, zręcznie i prawie zawsze z pełnym powodzeniem delikatne rokowania zakulisowe, jednając przytem dla siebie i dla Polski wielkie sympatie i ogólny szacunek. Stał się dzięki temu na terenie genewskim postacią popularną, znaną wszystkim stałym bywalcom ligonarodowym równie dobrze, jak Briand, Stressemann, Chamberlain, Benesz, Motta i inni. Kiedykol-

wiek i gdziekolwiek się ukazał, wszędzie wyciągały się w jego stronę życzliwe ręce, każdy miał mu coś do powiedzenia, a on każdemu coś do szepcienia na ucho. W ten sposób stał się min. Sokal nie tylko najlepszym dotychczas przedstawicielem Polski w Genewie i bezcennym doradcą min. Zaleskiego, ale także jednym z filarów instytucji genewskiej.

Sokal był wychrzczonym Żydem. Wychrzcił go jeszcze w chłopięcym wieku jego ojciec, w latach dziewięćdziesiątych ubiegłego stulecia, kiedy wielu Żydów widziało w obliczu ówczesnej fali liberalizmu możliwość rozwiązania kwestii żydowskiej drogą zupełnej asymilacji. O błędności tego mniemania musiał się Franciszek Sokal w późniejszym swoim życiu i aż do ostatnich lat swojej zbyt krótkiej kariery — zmarł w 50-tym roku życia — nieraz na własnej skórze przekonać. Zasługom Sokala nie oddawano w Polsce za jego życia nigdy należytej czci. Ulica Wierzbowa się nim posługiwała. Pochwały dostawały się zawsze innym, a jemu krytyki, albo w najlepszym razie wdzięczne — milczenie. Prasa antysemitka podkreślała hałaśliwie i perjodycznie jego żydowskie pochodzenie i ubolewała nad „zażydzeniem” placówki genewskiej. Niedawno jeszcze uderzył z tego samego powodu na alarm sanacyjno-monarchistyczny poseł Mackiewicz, ku wielkiej radości wszystkich organów endeckich i chadeckich. — Odwiedzając raz prywatnie zmarłego dostrzegłem na jego biurku znaną powieść Liona Feuchtwangera „Jud Süß”, która się właśnie ukazała i której podówczas jeszcze nie znałem. Nieoszczyk Sokal polecał mi gorąco jego lekturę i nazwał powieść Feuchtwangera najlepszym dziełem beletrystycznym XX-go wieku. — Po przeczytaniu „Jud Süß’a” pojąłem z łatwością dlaczego książka ta musiała wzruszyć do głębi człowieka, który mi ją polecił.

M. Kahany

ADW DR WILH. GOLDBLATT (Kraków)

Nowa ustawa o kosztach sądowych

W uzupełnieniu podanych już przez nas wczoraj informacji o podwyższonych opłatach sądowych zamieszczamy dziś wyczerpujące omówienie nowych przepisów, tak żywo interesujących naszą sferę gospodarczą, a w szczególności kupiectwo — Red.

W dążeniu do przysporzenia Państwu dochodów, opodatkowano u nas ostatnio bardzo znacznie także państwowy wymiar prawa i sprawiedliwości sądowej. Rząd na podstawie pełnomocnictw, na mocy art. 44 Konstytucji ogłosił dnia 31 marca 1932 r. w Dzienniku Ustaw Rzpl. No. 27 pod poz. 251 Ustawę z dnia 17 marca 1932 o kosztach sądowych obowiązujących na obszarze sądów apelacyjnych w Krakowie i Lwowie oraz sądu okręgowego w Cieszynie.

Ustawa ta weszła już w życie z dniem 1 kwietnia 1932, zatem w tempie niezwykle przyspieszonym, bo zanim jeszcze ustawa ta została rozszlana i zanim nawet mogła dojść do wiadomości nie tylko ogółu, ale nawet kompetentnych władz i ster prawnych.

Nowa ustawa opłatowa niezmiernie obciąża ludność dochodząca względnie broniona w naszych sądach swoich praw; zmienia ona zasadniczo dotychczasowy sposób uiszczania opłat sądowych od czynności prawnych stron i podwyższa niestawunkowo i wielokrotnie poszczególne stawki.

Stąd też wskazaniem a nawet koniecznym jest za poznanie jaknajszerszych warstw ludności z postanowieniami tej ustawy.

Ogólną normą w myśl tejże ustawy pobierane będą odtąd w sądach powszechnych i sądach pracy we wszystkich postępowaniach procesowych, egzekucyjnych, upadłościowych (konkursowych) i ugodowych koszty sądowe, obejmujące opłaty sądowe i koszty postępowania. Koszty te obowiązany jest uiszczać ten, kto swym wnioskiem powoduje czynność lub postępowanie sądu, opłacie podlegające, lub kto w myśl decyzji ugody sądowej koszty te ponosić jest obowiązany. Opłatę sądową musi strona zapłacić zgóry przy wdrożeniu w Sądzie sprawy. Wrazie nieuiszczenia opłaty Sąd zwraca stronie pismo z wezwaniem jej uiszczenia do dni 7 pod rygorem bezbiegu sprawy. Sąd nie podejmuje żadnej czynności na skutek pisma, względnie wniosku, od którego należna opłata sądowa nie została uiszczona.

Protokolarne wnioski i oświadczenia stron, pod

legające opłacie również nie będą przez Sąd przyjęte, jeżeli jednocześnie nie zostanie uiszczona opłata.

Prócz stałych i procentowych stawek przewiduje ustawa specjalny wymiar kosztów sądowych przez sekretariat sądowy z prawem zainteresowanych do wniesienia od wymiarów takich przed stawieniem względnie rekursów.

Opłaty sądowe w postępowaniu spornym i egzekucyjnym dzieli ustawa na: 1) wpis stosunkowy, 2) opłatę od podań i załączników i 3) opłatę kancelaryjną.

Wysokość wpisu zależna jest od wartości przedmiotu sporu i wynosi zasadniczo 3 procent tej wartości, przyczem każde rozpoczęte 100 złotych liczy się za pełne.

Tę wartość przedmiotu sporu oznacza się według przepisów normy jurysdykcyjnej przy uwzględnieniu zmian niniejszą ustawą wprowadzonych. Jeżeli przedmiotem sporu jest istnienie lub czas trwania stosunku najmu lub dzierżawy przez czas dłuższy niż jeden rok, wówczas dla wartości przedmiotu sporu miarodajną jest kwota jednorocznego czynszu.

W sporach alimentacyjnych oraz odszkodowawczych o płacenie renty pieniężnej podstawą obliczenia wpisu jest normalnie pięćdziesiątka kwota żądanych rocznych świadczeń. Jedynie przy rozszczeniu utrzymania na czas trwania sporu małżeńskiego wartość przedmiotu sporu określa się kwotą jednoroczną takich świadczeń.

Strona wdrażając sprawę w Sądzie, zobowiązana jest od razu zapłacić wartość przedmiotu sporu i to nawet wówczas, gdy rozszczenie jej jest niemajątkowe (niepieniężne), a zapodania te w trybie postępowania mogą ulec odpowiedzialnej remedurze w drodze sądowego ustalenia.

Podobne opłaty sądowe obowiązują w postępowaniu egzekucyjnym i zabezpieczającym.

Taki wpis stosunkowy (3 proc) pobiera się nie tylko od skarg, ale także od apelacji, rewizji i wniosku o pierwsze dozwoleńie egzekucji na podstawie zagranicznych tytułów egzekucyjnych.

Od tej wpisowej zasadniczej opłaty sądowej 3 proc odstępuje ustawa w sprawach mniej ważnych, stanowiąc w nich pewne redukcje opłatowe.

I tak opłata od skarg nakazowych, wekslowych z żądaniem wydania nakazu zapłaty, od zarz.

tów przeciw pozasądowemu wypowiedzeniu umowy najmu lub dzierżawy, od wypowiedzeń sądowych najmu lub dzierżawy, od wniosków o wydanie nakazu odebrania lub oddania ich przedmiotu, od skarg o uchylenie orzeczenia polubownego, od zażaleń nieważności przeciw orzeczeniom sądów gieldowych oraz od wniosków o dozwoleń egzekucji na podstawie tytułów sądów polubownych wyznosi tylko połowę wpisu stosunkowego.

W dalszym ciągu przewiduje ustawa opłaty 1/4, 1/5 a nawet i 1/10 części wpisu stosunkowego od wniosków i czynności prawnych małych sądów okupujących. Ustawa przewiduje również całkowity względnie częściowy zwrot wpisu (opłaty sądowej) w razie odrzucenia pisma strony, względnie jej skargi z przyczyn formalnych względnie w przypadku, gdy strona w określonym terminie ustawowym sama wniosła względnie pismo swoje cofnęła.

Osobne opłaty przewiduje ustawa od podań i załączników, odmienne w toku postępowania przed sądem grodzkim, a inne w postępowaniu przed sądem okręgowym i wyższym. (Dok nast.)

R A D J O

SRODA, 6 KWIETNIA.

Kraków (312'8). 11'45: Przegląd prasy. 11'58: Sygnał, hejnał. 12'10: Gramofon. 13'10: Komun. meteor. 13'15: Komun. gosp. 15'25: Dla maturzystów: „Wojskowość polska w średniowieczu“ — D. Lipiński. 19'45: Gielda pieniężna i komun. dla żegluga. 15'50: Dla maturzystów: „Kraśniński“ (I.). 16'10: Gramofon. 16'20: „Nowe wydawnictwa“ — Dr. A. Bar. 16'40: Gramofon. 16'55: Lekcja jęz. ang. 17'10: „Jak powstają monety i banknoty?“ — inż. Kacprowski. 17'35: Koncert: dyr. Ozimiski, (Blon. Thomas. Zimmer). 18'50: Rozmait., komun. 19: Świetlica strzelecka. 19'15: Gramofon. 19'30: Skrzynka poczt. dziennik pras. 20: Feljeton muz. „Rossini“ — Cez. Jelent. 20'15: Muzyka lekka: wyk. harmonistów: dyr. Ign. Melodysta. 21: Kwadrans liter.: „Skarbnik“ — opowiad. J. Waśniewskiego. 21'15: Koncert śpiew. Maji Fiorenzy (sopr.). (Tedesco. Toni. Rossini) 21'45: Koncert laureatów Konkursu im. Chopina. 22'45: Gramofon, komun., względnie odczyt w jęz. franc. 23'10: Muzyka tan.

Katowice (408'7). 11'45—14'55: p. Kraków i komun. gosp. 15'05: Bajeczki dla dzieci. 15'25 i 15'50: p. Kraków. 16'10: Komun. Zw. Wynalazców. 16'20: „Wśród książek“. 16'40: Skrzynka poczt. 16'55—19: p. Kraków. 19'05: D. c. powieści. 19'20: „Ze świata“. 19'40: Komun. młodzieży. 19'45—23: p. Kraków. 23: Skrz. poczt. franc.

Lwów (380'7). 11'45—12'10: p. Kraków. 12'10: Poranek szk. „Hamalija“ wg. T. Szewczeni. 12'35: Gramofon. 13'10: p. Kraków. 15: Gramofon. 15'25—16'20: p. Kraków. 16'20: „Polska książka o Mandżurii“. 16'35: Arle oper. 16'55—19'15: p. Kraków. 19'25: „Kozacy w służbie Rzplitej“. 19'40: Gramofon. 19'45—22'45: p. Kraków. 22'45: Odczyt w jęz. franc. 23—24: p. Kraków.

Wiedeń (517'2). 11'30. 19'50. 21'20. 22'05: Muzyka.

NADESLANE CZASOPISMA

„Miesięcznik Żydowski“

Wyszedł z druku trzeci zeszyt drugiego rocznika „Miesięcznika Żydowskiego“ pod redakcją dra Z. Ellenberga i zawiera następującą treść (96 stron):

Michał Brandstätter: J. W. Goethe (w setną rocznicę śmierci). Aurelia Gottliebowa: Życie i twórczość Maurycego Gottlieba (z reprodukcjami). Maurycy Gottlieb: Listy — Roman Brandstätter: Legion żydowski Adama Mickiewicza III (dokończenie). Rafał Buchweitz: Odbudowa gospodarstwa żydostwa polskiego a szkolnictwo zawodowe. — Mojżesz Alter: Uczelnia „Tachkemoni“ w Warszawie (z cyklu: „Żyd Instytutu Naukowe w Polsce“). Saul Rieger: Nowe ustawodawstwo szkolne — W. Berkelhammer: Manifestacja, której nie było. Ojzjasz Rotenstreich: „Flis Judaorum“? H. Pfeffer: Wolter a żydostwo.

Administracja: Warszawa, Rymarska 8 Redakcja: Łódź, Piotrkowska 90.

„GŁOS ADWOKATÓW“ Miesięcznik poświęcony prawu i sprawom zawodowym adwokatów. Red. Kraków, Grodzka 15, adm. Kraków XXII. (Przy Moście 1):

Treść zeszytu za marzec br.: Adw. Dr Goldblau: Sądowictwo i Notariat wobec Projektu Ustawy o Ustroju Adwokatury. — Adw. Dr Zygmunt Fenichel: O reformę prawa układowego w Polsce. — Adw. Dr Jakób Bross: Zagadnienia sądów przysięgłych. — Adw. Dr Fryderyk Kurzer (Limanowa): „Projekt“ — Adw. Dr Władysław Rapaport (Kraków): Prawda materialna w świetle Noweli do K P K — Adw. Dr Zygmunt Fenichel: Bibliografia — Dr. W. R. Przegląd orzecznictwa.

WIADOMOSCI Z KRAJU

Propaganda endecji wydaje owoce... Interwencja w sprawie akcji żydożerczej przeciwko drobnym kupcom

Centrala Drobnych Kupców i Handlarzy w Warszawie wydała komunikat (treść następującej):

Po krótkiej ciszy znowu powtarzają się ekcesy oraz chuligańskie napady na domokrażców-Żydów, uprawiających swój handel na terenie województw Pomorskiego i Poznańskiego. Według wszelkich poszlak ekcesy i napady zorganizowane są przez elementy z pod znaku „Zielonej Wstęgi“.

Poniżej podajemy szereg informacji o następujących wydarzeniach:

a) w miejscowości Śrem (Woj. Poznańskie) odbył się w dniu 15 ub. m. jarmark. Gdy przyjezdni domokrażcy zaczęli rozpakowywać swe towary, zostali napadnięci przez miejscową młodzież szkolną, która oznajmiła, że nie dopuści się rabunków, natomiast rozrzuci wyłożony przez Żydów towar. Ponieważ nie uzyskano gwarancji spokojnego odbycia targu, domokrażcy zrezygnowali z jarmarku,

b) w miejscowości Wolsztynie (woj. Poznańskie) odbył się dn. 15 ub. m. jarmark. Z obawy przed napadami chuligańskimi, o których była mowa w rozrzuconych ulotkach, domokrażcy żydowscy powstrzymali się z przyjazdem na targ, jak to zwykle bywa w nocnych godzinach, a gdy zjechali się o godz. 7 rano, spotkali się z osiadczeniem policji, że wskutek uchwały Magistratu wjazd domokrażców na targ po 7 rano jest niedozwolony. Interwencje nie dały rezultatu,

c) w miejscowości Pruszcz (pow. Świecie, Woj. Poznańskie) w dniu 3 ub. m. odbył się jarmark podczas którego domokrażcy Żydzi padli ofiarą zorganizowanych napadów chuligańskich. Przyczem zostali pobici, a mienie ich rozrabowano,

d) o wypadkach w Miejskiej Górze pod Kaliszem (Woj. Poznańskie), gdzie handla udekorowana w zielone wstążki przewróciła straganę, pobila niemilosierdnie kilkuset żydowskich kupców — prasa już donosiła. Według prowizorycznych obliczeń ogólna strata zrabowanych towarów u domokrażców wynosi 1.975 zł.

e) dnia 16 ub. m. w miejscowości Wąbrzeźna (Woj. Pomorskie) odbył się targ. Gdy tylko drobni kupcy domokrażcy zdążyli rozpakować swe towary, zostali napadnięci przez bandę chuliganów, którzy zrabowali cały towar. Domokrażcy w obawie przykrych następstw pozostawili cały dobytek na pastwę losu uciekając.

Wszystkie przytoczone wypadki podane zostały Centrali przez oddziały w Kaliszu i Dobrzyniu n/Drw. które gotowe są władzom dostarczyć na prośbę powyższych faktów obfity materiał.

Poza Poznańskiem i Poznaniem, gdzie napady na domokrażców wciąż się powtarzają, ostatnio zanotowano kilka, narazie sporadycznych wypadków w miejscowościach położonych blisko stolicy mianowicie:

a) W Pabjanicach na początku marca br. ukazywały się na murach domów napisy zieloną farbą

B. żołnierze żydowscy w Polsce organizują się

Z Warszawy donosi ZAT: Grupa b. żołnierzy żydowskich wystąpiła ostatnio z inicjatywą założenia w Polsce związku, któryby obejmował wszystkich b. żydowskich żołnierzy, zarówno inwalidów, którzy już są zorganizowani, jak i żołnierzy frontowych oraz rezerwistów.

Pierwsze próby organizacyjne uczynione już zostały w Wilnie, Bielsku, Stanisławowie i in. miastach. Głównym zadaniem związku będzie poprawa nader ciężkiej sytuacji materialnej b. żołnierzy żydowskich.

Nerwy odmówiły posłuszeństwa...

Szczegóły samobójstwa żydowskiego kupca w Warszawie

W numerze wczorajszym podaliśmy już krótką wiadomość o samobójstwie 43-letniego kupca żydowskiego Bernarda Korn, który odebrał sobie życie w jednym z hoteli warszawskich. Korn był znanym kupcem lwowskim, współwłaścicielem firmy przemysłu drzewnego Lustman i Korn w Lwowie przy ul. Gródeckiej 37.

Denat wydał polecenie służbie hotelowej w hotelu „Terminus“ przy ul. Chmielnej, ażeby go o godz. 3-ej zbudziła. Gdy w oznaczonej porze służba przybyła, nikt się nie odezwał. Wezwano policję, otworzono pokój i wówczas stwierdzono, że Korn popełnił samobójstwo przez powieszenie się. Władze wszczęły dochodzenia dla ustalenia przyczyn desperackiego kroku. Okazuje się, że Korn był zajęty w charakterze prokurenta we

„Nie kupuj u Żyda“. Interwencja radnego miasta p. Sztarna nie odniosła pożądanego skutku. W międzyczasie akcja żydożercza pogłębia się, nieodpowiedzialni działacze rozpowszechniają ulotki pod nazwą „Zielona Wstążka“, w których nawołują do bojkotu handlu żydowskiego, realizując jednocześnie swe postulaty przez niedopuszczanie kupujących do sklepów żydowskich, oraz przez stosowanie teroru. Żydowski handel w Pabjanicach dotkliwie odczuwa działalność tych elementów.

b) W Pruszkowie grasuje organizacja żydożercza na czele ze znanym w mieście Stefanem Jednarskim z braćmi Tadeuszem i Marjanem Chojnackimi. Organizacja ta stosuje przeciwko żydowskiemu handlarzom terror w formie niczem nie różniący się od tego, co się dzieje w Pabjanicach. Ponadto ciemne indywidua z tej organizacji napadają na żydowską działkę szkolną oraz na bezrobotnych obywateli-Żydów. Podczas targów w dniach wtorkowych i piątkowych te indywidua terroryzują Żydów-handlarzy przez okrażanie ich straganów i niedopuszczanie kupujących.

W związku z powyższymi udala się delegacja Centrali pp. prezesa adw. B. Zundelewicz i dyr. D. Berliner dn. 2 bm. do Departamentu Politycznego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych, gdzie przedłożyła obfity materiał, dotyczący wspomnianej wyżej akcji żydożerczej i prosiła o przeprowadzenie wszechstronnego dochodzenia oraz pociąganie winnych do odpowiedzialności karnej, o pouczenie podwładnych organów w kierunku uniemożliwienia na przyszłość powtarzania się podobnych ekcesów i o specjalne zapewnienie bezpieczeństwa na targach i jarmarkach.

W rezultacie Departament Polityczny oświadczył, iż przeprowadzi dochodzenie w powyższych sprawach i przyjmie wszelkie środki, celem stłumienia ekcesów i napadów skierowanych przeciwko żydowskiemu handlarzom. Departament Polityczny zapewnił też, iż w miejscowościach Kozłowie, Krotoszinie, Krzywiniu oraz Grodzisku Pozn., gdzie przedtem miały miejsce napady chuligańskie przeciwko domokrażcom-Żydom, wskutek zarządzenia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych sytuacja zupełnie się uspokoiła.

Towary do odebrania...

Warszawa. (ZAT) Jak donosi Oddział Centrali Drobnych Kupców w Dobrzyniu n/Drwęca, udało się policji m. Wąbrzeźna odebrać towary zrabowane drobnym kupcom-domokrażcom przez chuliganów dn. 16 marca br. podczas jarmarku. Towary powyższe przechowywane są w Magistracie m. Wąbrzeźna.

Wobec powyższego Magistrat m. Wąbrzeźna zwraca się do wszystkich drobnych kupców-domokrażców którym zrabowane zostały towary dnia 16 marca br. podczas uprawiania handlu na jarmarku do odebrania tychże w Magistracie m. Wąbrzeźna.

firmie drzewnej Zimand i Torn. W roku 1925 został zredukowany. Będąc człowiekiem przedenerwowanym, wziął sobie to wypowiedzenie do serca, mimo, że w tym czasie posiadał już dość znaczny majątek. Po redukcji nosił się nawet z zamiarami samobójczymi. Później Korn zawarł spółkę drzewną ze znanym kupcem drzewnym Lustmanem i spółka ta pod firmą Lustman i Korn bardzo dobrze prosperowała.

Ostatnio Korn cierpiał na manję prześladowczą. Uroił sobie bowiem, że spółka zbankrutuje, a on z rodziną zostanie bez chleba. W ubiegły piątek Korn wyjechał do Warszawy. Korn okazywał wielkie zdenerwowanie i miał się wyrazić, że więcej do Lwowa nie wróci.

Czy kobieta pójdzie na szubienicę?

W lwowskim sądzie okręgowym zapadł onegdaj wyrok, skazujący kobietę na karę śmierci przez powieszenie. Skazana została dzieciobójczyni 28-letnia Rozalia Rosiówna służąca z Żółkwi. Rosiówna miała dwoje nieślubnych dzieci, z których jedno zmarło w r. 1929. W lecie ub. r. znalazł się człowiek, który gotów był stanąć z Rosiówną na ślubnym kobiercu. Na przeszkodzie stał 2-letni chłopiec, którego istnienie Rosiówna zataiła przed narzeczonym. Po długich walkach wewnętrznych zdecydowała się ona zgładzić dziecko ze świata. Pewnego dnia znalezione w studni rozkładające się już zwłoki chłopca. Sędziowie przysięgli potwierdzili winę oskarżonej, wobec czego trybunał skazał Rosiównę na karę śmierci.

Z GIEŁDY**GIEŁDA KRAKOWSKA**

Kraków, 5. 4. 1932. Akcje utrzymane. Dolar bez zmiany.

Papiery procentowe: 4 proc. Prem. Poż. inwestycyjna 90.

Zebrań giełdowe zaznaczyło małą chęć do pracy. Większość papierów bez zainteresowania. Ruch słaby. Do notowania z papierów oficjalnie kotowanych doszło jedynie 4 proc. Prem. Poż. inwestycyjną po kursie ustalonym, nieco słabiej. Obroty stosunkowo małe.

Na pogiełdzu ruch żywszy. Silną chęcią kupna cieszyła się 4 proc. Prem. Pożyczka dolarowa w placemiu 49,90—50,50 zwykowo i 3 proc. Poż. Budo wiana 38,65—39,50 mocniej, przy naogół większych obrotach.

Waluty i dewizy oficjalnie bez obrotów.

Na rynku walutowym w obrotach prywatnych i międzybankowych sytuacja bez szczególniejszych zmian. Usposobienie spokojne. Kursy utrzymane. Podaż dostateczna. W Krakowie, dolar gotówkowy 8,88 i pół do 8,90. Czeki bankowo 8,90 do 8,92. Kursy orientacyjne: Marka niemiecka wypłata 210—212, gotówka 208—210. Funt szterling 33,50—34. Frank szwajcarski 173,25—173,75.

Krakowska giełda zbożowa z dnia 5. 4. 1932. Pszenica dworska czerwona 31,50—31,75, biała 31—31,50, targowa stand. 30,50—31, żyto dworskie stand. 28—28,25 targowe stand. 27,75—28, mąka pszenna okr. Krak. grysikowa 51—53, 45 proc. 50—51, 65 proc. 47—48, mąka żytnia okr. Krak. 65 proc. 44—44,50, mąka żytnia okr. oznań 65 proc. 44—45. Tendencja silniejsza. dowozy małe.

GIEŁDA WARSZAWSKA

Warszawa, 5. 4. PAT. Akcje: Bank Polski 85, Lilpop 15,50, 15,25, Ostrowiec serja B. 30,50. Pożyczki: 3 proc. budowlana 28,35, 4 proc. inwestycyjna 89, 89,75, 6 proc. dolarowa 61, 4 proc. dolarowa 49,75, 49,90, 49,75, 7 proc. stabilizacyjna 57,62, 58,50, Listy zast. BGK. bez zmiany.

Waluty: Dolar 8,89 i pół 8,91 i pół 8,87 i pół. Dewizy: Belgja 124,80, 123,11, 124,49, Londyn (33,75, 33,70), 33,89, 33,57, Nowy Jork 8,914, 8,934, 8,894, telegr. 8,919, 8,939, 8,899. Paryż 35,14, 35,23, 35,05, Szwajcaria 173,30, 173,73, 172,87, Włochy 46,15, 46,38, 45,92, Berlin pryw. 212.

GIEŁDA POZNAŃSKA

Poznańska giełda zbożowa z dnia 5. 4. 1932. Ceny transakcyjne: żyto 267 i pół ton. 26, pszenica 15 ton 27, 105 ton 26,75, ceny orientacyjne: żyto 25 i trzy czw. do 26. Reszta bez zmian, usposobienie spokojne.

GIEŁDA WIENSKA

Wiedeń, 5. 4. PAT. Waluty i dewizy: Berlin 168,80—169,80, Budapeszt 124,295, Londyn 26,75—26,75, Nowy Jork 709,20—713,20, Paryż 27,92—28,08, Praga 21,01 i pół do 21,13 i pół, Warszawa 79,44—79,89, Zurych 137,60—138,40, Amerykańskiego 707,75—713,75, Niemieckie 168,40—169,60, Angielskie 26,58—26,82, Francuskie 27,80—28, Polskie 79,25—79,85, Szwajcarskie 137,10—138,30.

Papiery wartościowe: Losy Turckie 15, Lwów Czerniowiec 20, Alpijy 12.

GIEŁDA ZURYCHSKA

Zurych, 5. 4. PAT. Paryż 20,29 i pół, Londyn 19,40, Nowy Jork 5,15 i jedna ósma, Belgja 72,05, Włochy 26,62 i pół, Berlin 122,15, Praga 15,23, Warszawa 57,70, Bukareszt 3,07

Z ESTRADY**Aleksander Moissi czci Goethego**

Niedawno czytałem w jednym z dzienników wiedeńskich wywiad z Moissim. Znakomity artysta oświadczył, że znajduje obecnie wielką i jedyną satysfakcję we występach gościnnych. Zmieniły się czasy, kiedy artysta uważał za szczyt swoich marzeń, jeśli się mógł związać z jedną sceną. Teraz wszyscy wielcy artyści niemieccy są po większej części „łazikami”, wędrując od miasta do miasta, od kraju do kraju.

Moissi obecnie przyjechał do Polski, by wieczorem recytacyjnym uczcić stulecie śmierci największego poety niemieckiego. Występ swój zgaił krótkim przemówieniem, w którym oświadczył, że nie ma wcale zamiaru rywalizowania z uczonymi znawcami Goethego, lecz w ciągu jednej tylko godziny chce dać przekrój świata poety. Zaczęł więc od liryka, by przejść do romanika z okresu Werthera, a następnie dać nam rewolucjonistę i zakończyć wieczór fragmentami z drugiej części „Fausta”, odzwierciedlającymi Goethego jako wielkiego humanistę, marzącego swój sen o

wolnym człowieku, spełniającym swoje przeznaczenie na wolnej ziemi.

Jeśli któryś z artystów był powołany do takiej czci dla Goethego, jest nim bezsprzecznie Moissi, jedyny „belcancista” wśród plejady wielkich aktorów niemieckich. Pierwsze liryki recytowane przez Moissiego wypadły jednak dość blade, ponieważ Moissi oszczędzał swój głos i wygłaszał te utwory cicho i dyskretnie — cicho i dyskretnie. Dopiero „Erlkönig” wziął szturmem publiczność, która Moissiemu burzliwą urządziła owację. Te owacje z o wiele większą siłą zerwały się po „Prometeuszu”. Druga część programu, która, jak już powiedzieliśmy, zawierała sceny z drugiej części „Fausta”, stała już pod znakiem nie recytatora Moissiego, lecz artysty Moissiego, wydobywającego swym głosem, tak bogatym w modulację i od cienia, dramatyczny konflikt umierającego „Fausta”. Publiczność była oczarowana i długo oklaskiwała świetnego aktora chcąc go zmusić do naddatków. Moissi nie dał się jednak skusić.

Mam atoli wrażenie, że Moissi, który w Krakowie jest tak bardzo popularny i tak liczną ma gminę entuzjastycznych wielbicieli, jest przecie większym artystą niż recytatorem. Moissi.

Tam, gdzie szalał tornado

Na zdjęciu ruiny domostw w Tennessee (Stany Zjednoczone), gdzie, jak donieśliśmy szalał straszliwy tornado, wyrządza jąc olbrzymie szkody.

Zatory lodowe zerwały kilka mostów na Popradzie

Nowy Sącz, 5. 4. Z powodu nagłego ocieplenia i nadmiernego spłynięcia wód z potoków górskich ku Popradowi, utworzył się koło Mużyny zator lodowy, który w dniu 1 bm. ruszył w kierunku Żegiestowa. Pod Żegiestowem lody stanęły, tworząc zator na przestrzeni około 5 km. Dnia następnego o godz. 12 zator ten nagle ruszył, znosząc koło Piwnicznej dwa mosty i niszcząc na znacznej przestrzeni brzegi oraz kilka domów nadbrzeżnych. Szkody powstałe z tego powodu wynoszą około 100.000 zł. Między Żegiestowem a Piwniczną w Wierchomli woda zabrała 300 m sześć. drzewa materiałowego na szkodę Michała Rusyniaka a o kilometr dalej 60 m sześć. takiegoż drzewa na szkodę Markusa Abusza. Dalszy pochód lodów na przestrzeni między 118 a 120,6 km uszkodził po ważnie drogę i zawałił ją lodozwalami na 1 i pół m wysokości. Również nadbrzeżne pola oraz na znacznej przestrzeni pokryła kora lodowa. Między 122 a 123 km kora zatarasowała drogę i pola zwalami nie do przebycia.

W Hanuszowej nad Piwniczną wezbrane fale zalały 3 domy. Także w Piwnicznej koło targowic woda zalała 3 domy i zatarasowała je lodozwalami. Wszelka komunikacja, zarówno kołowa, jak i piesza między Piwniczną, Lomnicą, Zdrojem, Wierchomlią a Żegiestowem została przerwana. Ruch pieszy odbywa się jedynie przez most kolejowy na Hanuszowej pod Piwnicą pod ochroną policji, która czuwa nad bezpieczeństwem przekraczających ten kolejowy osób. Około godz. 13 zator doszedł do Rytra, znosząc i tu dwa mosty, a to na trakcie Rytra-Sucha Struga, wartości 30.000 zł. stanowiący własność gminy, oraz na trakcie Rytra-Zyczanów, wartości 25.000 zł. stanowiący własność

prywatną. W dalszym ciągu pochodu wód, kora zniosła most na drodze Popowice—Stary Sącz, wyrządzając szkody na 15.000 zł. oraz drugi most na drodze Nowy Sącz—Stary Sącz—Szczawnica, wyrządzając szkody około 40.000 zł. Płynący dalej zator lodowy zerwał most na drodze gminnej Borcice—Wola Rogalecka, a przedostawszy się na szerokie koryto wezbranego Dunajca, zator rozbił się na luźne kry i w dalszym ciągu spływał już spokojnie. Cały szlak powodzi po obu brzegach zawałony jest kora lodowa.

Wczoraj wieczorem ruszył zator na Dunajcu z pod Kościanek i przepłynął szeroko wezbranym korytem rzeki około godz. 21 przez Nowy Sącz. Obecnie po odpłynięciu kry niebezpieczeństwo większego wylewu już minęło.

Powódź w Lidzie

Lida 5. 4. PAT. W mieście Lidzie wydarzył się nie notowany od 20 lat wypadek powodzi spowodowany topnieniem olbrzymiej masy śniegu. Woda zalała w zachodniej części miasta wiele domów, z których ludność musiała ewakuować. W ciągu nocy woda z większości zalanych domów ustąpiła, niemniej jednak do my te są otoczone wodą. Niektóre domy stoją jeszcze w wodzie. Większych strat, poza złoženiami w piwnicach produktami, nie zanotowano.

Katastrofalna powódź w Rumunii

Bukareszt 5. 4. (R) Powódź wiosenna w Rumunii przybiera rozmiary katastrofalne. Bardzo groźnie przedstawia się sytuacja w Moldawji, gdzie szereg wiosek znalazł się pod wodą. Na kilku liniach kolejowych wtrzymano wszelką komunikację.

Dalsze bezowocne rokowania w Szanghaju

Paryż 5. 4. (B) Donoszą z Szanghaju, że wczoraj popołudniu ponownie zebrała się konferencja chińsko-japońska. Równocześnie podjęła obrady komisja rzeczoznawców wojskowych. Dotychczasowe obrady nie doprowadziły do porozumienia ani w sprawie strefy neutralnej, ani w kwestji wycofania wojsk japońskich z Szanghaju.

Strajk demonstacyjny widowisk w Paryżu

Paryż 5. 4. (B) Związki właścicieli teatrów i kin postanowili proklamować dziś wieczorem 24-godzinny strajk na znak protestu przeciw nadmiernym podatkom widowiskowym. Do uchwały powyższej przyłączyli się również właściciele teatrzyków rewjowych, kabaretów, dancingów itp. lokalów rozrywkowych.

Na czym ma polegać unja 5 państw naddunajskich?

Sześć wytycznych porozumienia francusko-angielskiego

Londyn 5. 4. PAT. Korespondent PAT. z mia-
rodajnych źródeł dowiaduje się, że porozumie-
nie angielsko-francuskie co do konferencji 4
mocarstw obejmuje następujących 6 punktów:

1) do planu kooperacji naddunajskiej włą-
czonych ma być tylko 5 państw: Austria, Wę-
gry, Czechosłowacja, Jugosławja i Rumunja,
Bułgaria ma pozostać poza nawiasem koopera-
cji naddunajskiej jako państwo wyłącznie rol-
nicze, którego interesy gospodarcze z 5 państwami
naddunajskimi są bardzo ograniczone i
które gospodarczo grawitują raczej ku Grecji.

2) 5 państw naddunajskich zaproszonych ma
być do podjęcia rokowań we własnym zakre-
sie, narazie bez udziału wielkich mocarstw.
Rokowania 5 państw odbywać się mają na pod-
stawie memorandum, jakie ma sporządzić kon-
ferencja 4 mocarstw.

3) najważniejszym punktem tego memoran-
dum ma być propozycja wprowadzenia wzajem-
nych cel preferencyjnych w obrębie 5 państw
naddunajskich z tem, że wysokość taryfy wy-
nosić ma minimalnie 10, maksymalnie 12 proc.

4) sytuacja państw trzecich w związku z kła-
zulą największego uprzywilejowania ma być
stosownie zastrzeżona, lecz żadne z państw trze-
cich, w pierwszym rzędzie zaś żadne z 4 mo-
carstw niema rościć pretensyj dla specjalnych.

własnych korzyści w związku z kooperacją go-
spodarczą 5 państw naddunajskich

5) dla zapobieżenia możliwie rychłym wstrzą-
som finansowym państwom najbardziej zagro-
żonym, mianowicie Austrii i Węgrom udzielo-
ne mają być natychmiastowe kredyty krótko-
terminowe.

6) dla dalszej stabilizacji sytuacji gospodar-
czej w 5 państwach naddunajskich dokonana
ma być konsolidacja długów zagranicznych
państwowych i prywatnych i przystosowanie
płatności z tytułu tych długów do obecnej
zdolności produkcyjnej państw i możliwości
zbytu ich produkcji. Stabilizacja ta przybrata-
by formę międzynarodowej kontroli finansów
i budżetów nad 5 państwami naddunajskimi.

Poza temi, już uzgodnionemi 6 punktami po-
zostaje jeszcze do uzgodnienia forma gwaran-
cyj, jaką każde z powyższych mocarstw, a
zwłaszcza Wielka Brytania i Francja mogłoby
udzielić dla niezbędnych kredytów, dalej ter-
min i wysokość tych kredytów, oraz poszcze-
gólnych w nich udziałów. W tych sprawach
odbywały się w ciągu dnia dzisiejszego rozmo-
wy eksperta finansowego rządu brytyjskiego
Leith Rossa z ekspertem finansowym rządu
francuskiego Bizetem.

Otwarcie Muzeum Sztuki w Tel Awiw

Tel Awiw. 5. 4. ŻAT. Odbyło się tu uroczyste
otwarcie Muzeum Sztuki w obecności przedsta-
wicieli rządu i konsulów zagranicznych. Mu-
zeum otwarte zostało w domu, ofiarowanym
na ten cel przez burmistrza Tel Awiwu, Dizen-
hoffa dla uczczenia pamięci jego żony. Komisarz
okręgowy w przemówieniu swem wyraził pod-
zwyżenie dla Tel Awiwu, który staje się ośrodkiem
kultury i sztuki w tej części świata. Dizenhoff
w odpowiedzi na powitanie m. in. uczcił również
pamięć zmarłego niedawno założyciela Bezale-
lu, prof. Borysa Schatza.

Dalsze wyniki na Makkabiadzie

Hajfa. 5. 4. ŻAT. W konkursach pływackich
Makkabiady, które odbyły się w zatoce hajf-
skiej zwyciężyła reprezentacja Austrii.

Jeruzolima. 5. 4. ŻAT. W tenisowych rozgrywkach
finałowych na Makkabiadzie, które odbyły
się w kolonii Rechowot, reprezentacja Czecho-
słowacji zwyciężyła reprezentację polską.

Jeruzolima. 5. 4. ŻAT. Lady Erleigh, córka
zmarłego lorda Melchetta wręczyła tzw tarczę
Melchetta niemieckiej reprezentacji na Makkabia-
dzie, która zwyciężyła w biegach sztafetowych.

ZAGRANICZNE WYNIKI PIŁKARSKIE

Haga. Holandia B—Sparta (Praga) 3:2! — E-
dyuburg. Walja—Szkocja 4:1 (amatorzy). — Lon-
dyn. Arsenal—Chelsea 1:1, Birmingham—Aston
Villa 1:1, Blackpool—Westham United 7:2, Black-
burn—Bolton Wanderers 3:1, Derby County—Had-
dersfield Town 3:2, Everton—Grimsby Town 4:2,
Westbromwich—Newcastle 2:1, Sheffield United
—Sheffield Wednesday 1:1, Sunderland—Leicester
4:1, Manchester—Liverpool 0:1, Portsmouth—Mid-
dlesborough 2:0. — Budapeszt. Węgry—III Ker
5:0, FTC—Vasas 5:0, Ujpesti—Budai 4:1, Sabaria
—Kispesti 0:0, Nemzeti—Somogy 1:0, Borskay—
Attila 2:1 w Debreczynie — Wiedeń. Rapid—Ha-
koab 3:2, Admira—BAC 4:0, Austria—Sportklub
4:1, Inholson—Wacker 3:1, FAC—WAC 3:1. —
Praga. DFC—Cechie Karlin 8:4, Teplitzer FC—
Vikt. Žitkov 3:2, Meteor VIII—Nuselsky 5:3, Sla-
via—Viktoria w Pilźnie 0:0, Zidenice—DFC (Pra-
ga) w Brnie 2:2 — Bordeaux. Pol. Francja—Ri-
pendja 4:3 — Niamcy. W Berlinie Tennis Borus-
sia—Stettiner SC 2:1, Hertha—Bayern (Monachjum)
4:4, w Norymberdze IFK—Karlsruher SV 5:1, w
Monachjum München 1860—Sp. V. Fürth 3:0. —

Wielki proces o ekscesy antyżydowskie w Salonikach

Saloniki. 5. 4. ŻAT. W mieście Verria, nieda-
leko Salonik, rozpoczął się proces 11 osób, os-
karżonych o wywołanie rozruchów antysemi-
ckich, które miały miejsce w Salonikach w lipcu
ub. roku. Na rozprawę wezwano 60 świadków.
Proces potrwa około 10 dni. Proces przeniesio-
no z Salonik do Verria, aby unikać demonstra-
cji antysemickich.

Hr. Gravina

Komisarz Ligi Narodów w Gdańsku.

KONIEC WOJNY GAZOWEJ

„Daily Express” donosi, że departament dla
badania chemicznych środków obrony przeciw
gazowej przy angielskim ministerstwie woj-
ny przeprowadził ostatnio cały szereg eksper-
ymentów nad nowym środkiem obrony przeciw
gazowej. Eksperymenty te naogół doskonale
się udały, gdyż wszyscy ludzie wyszli z nich
zupełnie zdrowo. Jedynie tylko major Galwey,
który zmarł dnia 6 marca, może być uważany
za ofiarę tych eksperymetów. Major Galwey
brał właśnie najczynniejszy udział w pracach
przygotowawczych.

WESOŁY KĄCIC

BEZCELOWE UBEZPIECZENIE.

W willi „Saida” zjawił się u Anatola France'a
obcy jegomość.

— Czy mógłbym zobaczyć się z mistrzem? —
pyta.

— A w jakiej sprawie? — informuje się sekre-
tarz.

— Jestem przedstawicielem największego towa-
rzystwa ubezpieczeniowego i chciałbym ubezpie-
czyć mistrza na życie.

— Zbyteczne — odpowiada sekretarz — mistrz
jest nieśmiertelny. (Figaro).

Falszywy ślad

Na jednym z przedmieść Berlina aresztowano b.
pielęgniarkę Ruth Bohnen, która podróżowała
ze swym 17-miesięcznym synkiem. Jeden stu-
den amerykański twierdził bowiem, iż jest to
dziecko Lindbergha. Po krótkim przesłuchaniu
została ona jednak zwolniona.

TO I OWO

Ludzie kwietnia

Ludzie urodzeni między 20 marca a 20 kwie-
tnia stoją niejako pod znakiem kozła, gdyż
słońce w tym czasokresie znajduje się w kon-
junkturze kozła. Ludzie tego czasokresu mają
właściwości wybitnie skryzalizowane, są to
ludzie wiosny, a okoliczność ta przyczynia się
we wielkim stopniu do skryzalizowania ich
charakteru. Cechuje ludzi kwietniowych buj-
ny temperament, przedsiębiorczość i energja,
brak im zimnej i trzeźwej rozważli, ale brak
ten zastępują śmiałością, która bardzo często
graniczy nawet ze zuchwałością. W życiu za-
wodowym są ludzie tego typu szczęśliwi —
tylko na stanowiskach niezależnych, bo zale-
żność wszelkiego rodzaju im nie odpowiada.
Dlatego ludzie kwietniowi są po większej czę-
ści zlymi funkcjonarjuszami i nadają się ra-
czej do zawodów wolnych, gdzie mogą rozwi-
nąć inicjatywę. Rzadko kiedy są niewolnikami
tradycji, a sentymentalizm jest im zupełnie
obcy, bo wszystkimi korzeniami tkwią w rze-
czywistości. Jako kupcy są śmiałymi speku-
lantami, a często nawet okazują skłonność do
hazardu. Jako prawnicy są płomiennymi mów-
cami, a jako technicy i lekarze okazują bardzo
wiele twórczości.

Wszystkie te właściwości nabierają innego
zabarwienia w typie niższym ludzi urodzo-
nych w kwietniu. Śmiałość staje się tu fana-
tyzmem, zaufanie do siebie samoubóstwieniem,
inicjatywa tylko hazardem i chęcią niszczenia.
W kryminalistyce ludzie tego pokroju są a-
wanturnikami, prowodyrami tajnych organiza-
cyj alboważ sadystami.

W małżeństwie jest człowiek tego typu bar-
dzo rzadko stały i często przerzuca się od jed-
nej namiętności do drugiej.

Tyczą się to także i kobiet, które mają bar-
dzo wiele cech męskich. Kobiety o wyraźnie
zarysowanej męskości należą przeważnie do
tego typu. Kobiety tego pokroju mają duże
powodzenie w życiu zawodowym, natomiast
są kiepskimi gospodyniami i niebardzo czu-
łymi matkami.

Takimi typami byli Bismarck i Ludendorff
oraz Emil Zola, a z kobiet Katarzyna Wielka.

Londyn. 5. 4. (L) W dniu 21 ub. m. liczba bez-
robotnych w Anglii wynosiła 2.567.000 osób,
czyli w stosunku do tego samego okresu roku
ubiegłego mniejsza jest o okragło 13 tysięcy o-
sób.

WOLNE POSADY

Fabryka białyny poszukuje energicznego, inteligentnego podróżującego, celem sprzedawania białyny klienteli prywatnej na prowincji. Zgłoszenia listowne do Admin. Now. Dziennika pod „Pierwszorzędne referencje“. 506g

POSAD POSZUKUJA

Absolwent Wyższego Studium Handlowego poszukuje praktyki. Łaskawe zgłoszenia pod „Skromny F.“ do Adm. N. Dz. 1000

Koncyplent z prawem substytucji, praktyką powiatową i okręgową, zdolny, pracowity, poszukuje posady od 1 czerwca b. r. Zgłoszenia pod „Doktor“ do Adm. N. Dz. 899x

LOKALE

Pokój umeblowany tanio do wynajęcia dla urzędniczek. Zgłoszenia od 1-3. Siemiradzkiego 21 m. 2, 504x

4 pokoje, kuchnia, przedpokój słoneczny, pełny komfort, 1. piętro ul. Starowiślna 62 do wynajęcia. Telefon 158-55 919kr

Pokój ładnie umeblowany dla jednej lub dwóch pań zaraz do wynajęcia. Jasna 10/22. 401

RÓŻNE

Żarówki przepalone przyjmujemy do naprawy i wymieniamy na fabryczne nowe za dopłatą. — „Technika“ Kraków, Florjańska 7. Tel. 137-58. 100x

Choroby serca, astma, cukrzyca, reumatyzm. — Lecznica Dra Kupczyka, Kraków. 870kr

Spółdzielca Kasa Kredytowo - Oszczędnościowa Niepołomice, inkasuje weksle, prowizja 30 groszy plus koszt efektywne. — Obsługa rzetelna. 509g

Dla pensjonatów i hoteli!

Na nadchodzący sezon kąpielowy, praktyczną, taną pościel hotelową, zgrabne fartuszki i czepki dla pokojówek, suknie, kitle etc. dla służby, wykonuje starannie pracownia „Ogniska Pracy“ w Krakowie, ul. Mikołajska 9. Zamówienia przyjmuje się codziennie, z wyjątkiem sobót, między godz. 11—1. Telef. 158-21. Przy większych zamówieniach odpowiednie ceny.

3- dniowy kurs przyrządzania jaj i nowych potraw wielkanocnych

odbędzie się w dniach 11, 12 i 13 b. m. o godz. 4-tej popołudniu, w szkole zawodowej „Ognisko Pracy“. Zgłoszenia i wpisy w kancelarii szkoły codziennie, z wyjątkiem sobót, od godz. 11—1, przy ul. Mikołajskiej 9, II. piętro. Telef. 158-21. Cały kurs wraz z prowiantem kosztuje zł. 6'80.

FRENUMERATA: w Krakowie	na prow. miesięczn	Zł. 6'00	kwartał	Zł. 18'00
w Krakowie z odnoścą do domu	"	" 6'20	"	" 18'60
Na prowincji z przesyłką pocztową	"	" 6'60	"	" 19'80
Zagranicą z przesyłką pocztową	"	" 10'00	"	" 30'00

„NOWY DZIENNIK“ wychodzi codziennie także w poniedziałki i dni poświ

**ŚWIĄTECZNY
N U M E R
N O W E G O
D Z I E N N I K A**

ukaze się w znacznie zwiększonej objętości i podwójnym nakładzie // // // // //

dnia 20 kwietnia br.

i zawierać będzie oprócz szeregu prac najwybitniejszych sił publicystycznych i literackich

ZWIĘKSZONY DZIAŁ INSERATOWY

Zamówienia do działu inseratów, przyjmuje **Administracja Nowego Dziennika** Kraków, ul. Orzeszkowej 7. Telefon 102-79

Wanny, wazienki dziecięce, nasiadówki, fotele kąpielowe — poleca **nałtaniej** pracownia blacharska **JAKOBA GROSSMANA** KRAKOW, JAKOBA 3.

Reklama dźwignią handlu

NA SWIĘTA!

Okazyjnie, tanio do nabycia! Kostjmy wiosenne dla pań w wieku od 14—16 lat. Pierwszorzędne ubranko granatowe wełniane dla chłopczyka do lat 5-ciu. Płaszczki pikowe dla dzieci do lat 2.

Oglądać można w Ognisku Pracy, ul. Mikołajska 9, II. piętro, codziennie od godz. 11—1. — z wyjątkiem sobót. — Tel. 158-21.

KONG. BIURO BUCHALTERYJNO - REWIZYJNE
JÓZEFA PROPPERA
zaprzyśiężonego znawcy sądowego
KRAKÓW, KARMELICKA 5. TELEFON 171-05
176x
Organizacja — Zakładanie ksiąg — Bilansowanie — Nadzór — Kontrola — Likwidacja — Rozliczanie spółników — Sprawy bilansowo - podatkowe.
UPROSZCZONA BUCHALTERJA DLA HANDLU drobnego i hurtowego

NAPRAWA dywanów kilimów: „Dywan“, Tkalinia Dywanów, Kilimów, Kraków—Podgórze, ul. Kingi 9. Telefon 116-09. 120m

TROCHE HUMORU

— Tak chłodno odskloniłeś się Müllerowi. Czy nie żyjecie już więcej w przyjaźni?
— Nie obcuje już z nim. Pożyczył mi 50 złotych.

SPRZEDAŻ

Firanki, kapy w wykwintnym wyborze, ceny nader niskie poleca: Wytwórnia, Sebastjana 16. 855

WÓZKI dziecięce i lalkowe „KONKON“ najtaniej poleca znana od lat 22 firma **BOTWIN**, Kraków, **FLORJAŃSKA 30.** 687x

Od lat dobrze zaprowadzony interes **robot ręcznych** artykułów dziecięcych i towarów krótkich jest z powodu choroby do sprzedania. — Do objęcia interesu potrzeba **15.000 Zł** Skibiński, Królewska Huta ulica Wolności 58. 510g

CZYTAJCIE, prenumerujcie **Gazetkę Francusko-polską**, **Gazetkę Niemiecko-polską**. Ciekawa treść, przekład polski o bok tekstu obcojęzycznego. Prenumerata roczna: 7 złotych, półroczna 3'50 zł. Administracja — Warszawa, Walecowa 3/4, PKO 25.635. Prospekty bezpłatnie. 755x

OGŁOSZENIE.

Walne Zgromadzenie

członków Spółdzielni pod firmą **Kasa Spółdzielczo-Pożyczkowa Łańcut** odbędzie się dnia 24 kwietnia b. r. o godz. 3-ciej popołudniu, we własnym lokalu, z następującym porządkiem dziennym: 1) Zagajenie. 2) Wybór przewodniczącego. 3) Odczytanie protokołu z ostatniego Walnego Zgromadzenia. 4) Sprawozdanie Zarządu i Rady Nadzorczej. 5) Zatwierdzenie bilansu za rok 1931. 6) Wniosek Rady Nadzorczej na udzielenie Zarządowi absolutorium. 7) Podział zysku. 8) Oznaczenie najwyższej sumy zobowiązań Spółdzielni w r. 1932. 9) Odczytanie sprawozdań z odbytych rewizji Rady Spółdzielczej i Związku. 10) Wybór 1 członka Rady Nadzorczej. 11) Wnioski i interpelacje. W razie niezebania się kompletu Walne Zgromadzenie odbędzie się w godzinę później.
Za Zarząd:
H. ZAWADA.
917x

SOEBEN ERSCIENEN!

PROTOKOLL DES 17. ZIONISTENKONGRESSES UND DER 2. COUNCILTAGUNG DER JEWISH AGENCY
Basel, 30 Juni bis 17 Juli 1931 (604 Seiten)
Preis: Halbleinen RM. 6.—
Ganzleinen RM. 8.— pro Exemplar

Das Protokoll gibt eine lebendige Darstellung der aktuellen Probleme und Stroemungen des Zionismus, es vermittelt authentische Kenntnis vom Stand der Arbeit in Palaestina und von den denkwuerdigen Debatten der letzten Baseler Tagungen.

Das umfassende und vornehm ausgestattete Buch enthaelt neben einem genauen Verhandlungsbericht eine Reihe wertvoller Materialien und ist als Informationsquelle und Nachschlagewerk, sowie als Dokument zeitgenoessischer Geschichte unentbehrlich.

Bestellungen sind entweder durch eine Buchhandlung oder direkt (unter gleichzeitiger Einsendung des Betrages) an das **Zionistische Zentralbuero 77, Great Russell Street, London, W. C. 1**, zu richten.

OGŁOSZENIA: Podstawa obliczeń jest 1 milimetr w jednym lamie. — Strona w tekście i nadesłaniem ma 3 lamy po 74 milim. — Strona za tekstem 6 lamów po 37 milim. — Najmniejsze ogłoszenia drobne liczymy za 10 słów.
CENY w złotych: 1 strona 1'25. — Tekst 1'—, Nadesłane 0'75. — Za tekstem 0'25. — Drobne od słowa 0'20. Dla poszukujących pracy 0'10 — Grafiakcja 12'50. — Za zastąpienie miejsca dolicza się 25%